

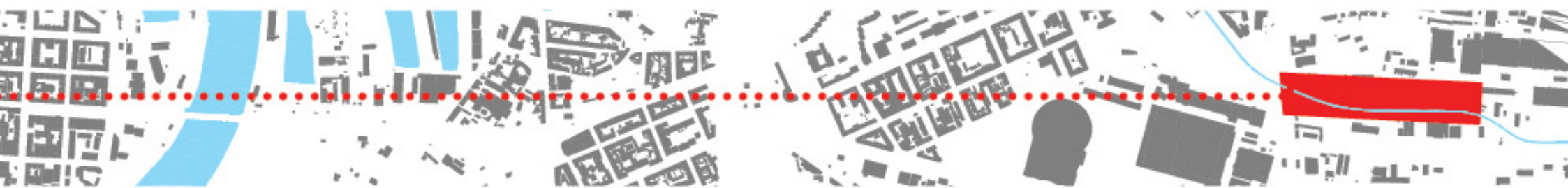
část druhá Pražské náměstí pro 21.století

Vysočany

Ve fixování města na geograficky a topograficky určitý bod zemského povrchu je eo ipso...udán tón, v jehož rámci vůbec leží jeho formální vývojové možnosti.

Paul Zucker

Panoramatické pohledy z rozestavěného bytového domu Eliška, plánovaná výška 290 m n.m. (výška objektivu 245 m n.m.)

metro Kolbenova

sídlíště Hloubětín

Nová Harfa

Panoramatické pohledy z rozestavěného bytového domu Eliška, plánovaná výška 290 m n.m. (výška objektivu 245 m n.m.)

Sazka

Žižkovský vysílač

Památník Vítkov

Stadion Strahov

Pražský hrad

Galerie Harfa

O2 arena

Galerie Fénix

Zaplňování vysočanské misky

Císařské otisky
1824-1843

Na Císařských otiscích lze vidět původní tři obce Hloubětín-Vysočany-Libeň, které ležely v údolí Rokytky. Nejdůležitějšími prvky jsou původní příjezdové cesty do města, jedná se o severovýchodní z Lužice (dnešní Sokolovská) a východní ze Saska (dnešní Poděbradská), které se později staly důležitými městskými radiálami. Sbíhaly se na Palmovce (původní osada se nacházela jižněji než dnešní označení, v místech spojení ulic Zenklova se Sokolovská). Zároveň jsou patrné doplňující cesty, z Vysočan na jih (dnešní Freyova) a spojnice Balabenky a Vysočanského náměstí (dnešní ulice Spojovací).

Před polovinou devatenáctého století se údolím Rokytky začala proplétat železnice, jak severní trasa s Vysočanským nádražím, tak jižní s nádražím Libeň. Železnice na několika místech přerušuje původní příjezdové cesty, zejména na jihu pokračování dnešní Poděbradské v úseku mezi nádražím Libeň a Palmovkou, přerušení Sokolovské v severní části Vysočan později zapříčiní dnešní stav, kdy zde Sokolovská de facto končí. Z tohoto důvodu je již v tomto období dublována novou cestou mezi nádražím Libeň a křižovatkou Na Balabence (dnešní Českomoravská).

Rozvoj Vysočan pokračoval obestavováním původních cest, ale dochází i k doplňování o nové páteřní ulice. Vystavěna je dnešní Kolbenova ulice, jako páteř nově vzniklých průmyslových areálů, jako spojnice této ulice s Hloubětínem, resp. Poděbradskou ulicí vzniká ulice Kbelská. Základní schéma hlavních ulic je jasně definováno a později již není nikterak zásadně upravováno. Zpřetrhávání původních cest do města pokračuje díky rozvoji železnice, zejména v oblasti libeňského nádraží. Nově jsou rovněž zavedeny do průmyslových areálů železniční vlečky, jejich pozůstatky jsou do dneška patrné v náspech. Postupně dochází k obestavování hlavních křižovatek,

kromě původních Vysočan a Hloubětína se krystalizačními body stává křižovatka Na Balabence a na jihu křížení dnešních ulic Poděbradská-Českomoravská-Freyova. Důležitým spojením se stává výstavba Libeňského mostu (z roku 1928) a regulace Vltavského koryta s Libeňskými doky. Z mapy jasně vystupují okolní svahy, které zůstávají prázdné.

Letecké snímky z půlky dvacátého století ukazují, že dochází k dalšímu obestavování pěti hlavních ulic a postupné vytrácení šesté severojižní ulice Freyova. Zcela zřejmá je mřížka kolem Sokolovské. V této době dochází k asanaci původních Vysočan, kdy z celé obce zbylo pouze několik domů. Jsou nahrazeny nedokončenou hvězdicí s dnešním náměstím Organizace spojených národů.

O více jak padesát let později Vysočanská růžice není dostavena. Železnice již odřízla jižní část Vysočan kolem dnešního Vysočanského náměstí takřka kompletně. Původní křižovatka ulic Poděbradská a Spojovací je jen jakýmsi ostrovem. Podobným místem se stává i křižovatka Na Balabence. Původní příjezdová cesta, jedna z nejvýznamnějších městských tříd vedoucí až na náměstí Republiky, Sokolovská, je zakončena slepým klkem u železnice.

2.vojenské mapování
1836-1852

3.vojenské mapování
1877-1880
(aktualizovány 30.léta
20.století)

Letecké snímkování
1953

Letecké snímkování
2009

Hledání velikosti

Při hledání velikosti náměstí jsem se pokusil doplnit prázdné místo ve Vysočanech jak různými typy struktur, tak i velikostních kategorií náměstí. Měřítko průmyslových Vysočan je velké, proto i běžně velká náměstí (v kategorii 4x4 moduly 54 m, tedy abstrahovaný čtverec o hraně 216 m) působí drobně. Odpovídající velikostí je pražská nejvyšší kategorie 5x5 modulů 270 x 270 m (Karlovo náměstí).

Kobyllské náměstí 06
10.039 m²

Sluneční náměstí 08
31.735 m²

náměstí Míru 04
32.533 m²

Vítězné náměstí 05
35.279 m²

Roztylské náměstí 07
37.524 m²

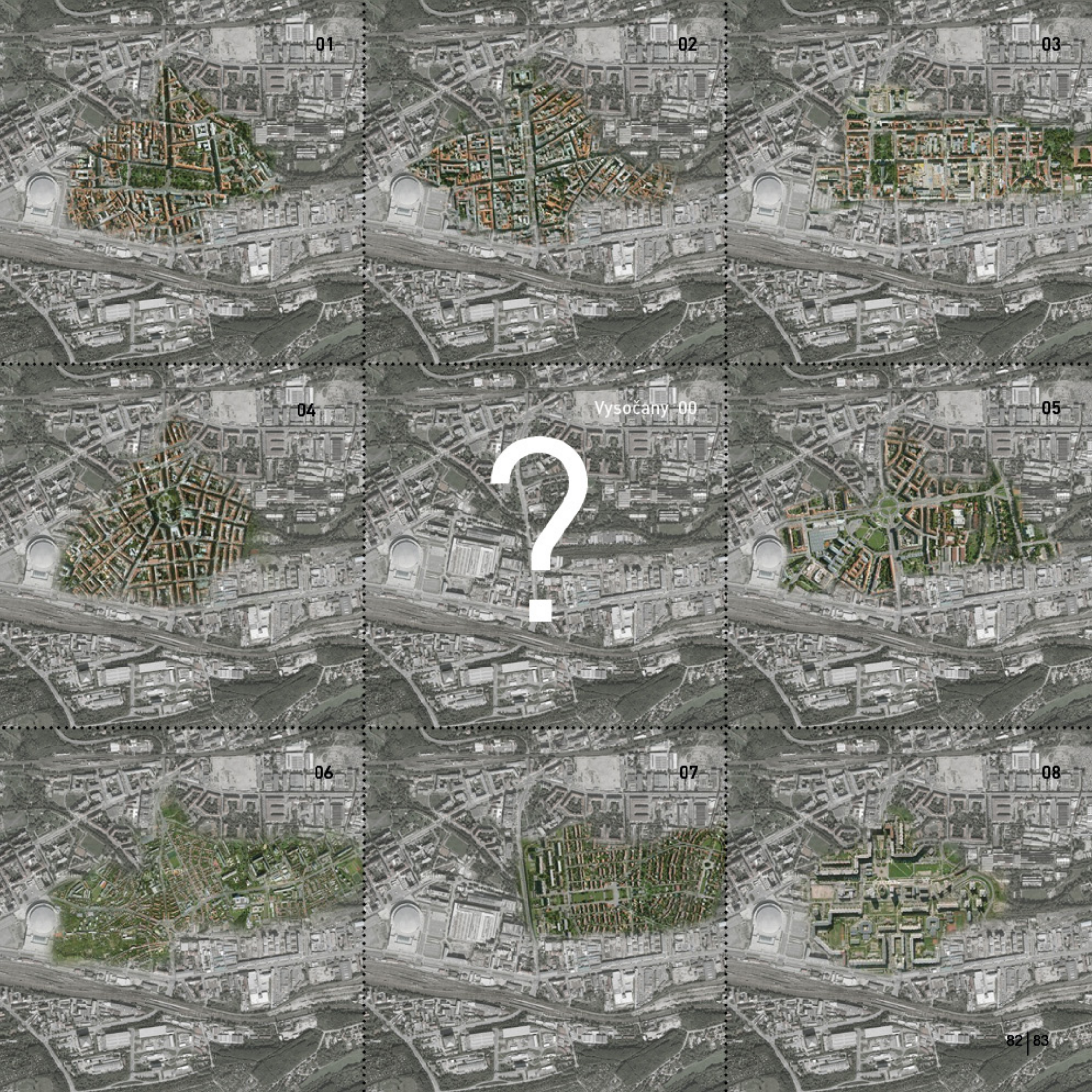
Karlínské náměstí 03
38.577 m²

Václavské náměstí 02
44.510 m²

Karlovo náměstí 01
72.521 m²

01

02

03

04

Vysočany 00

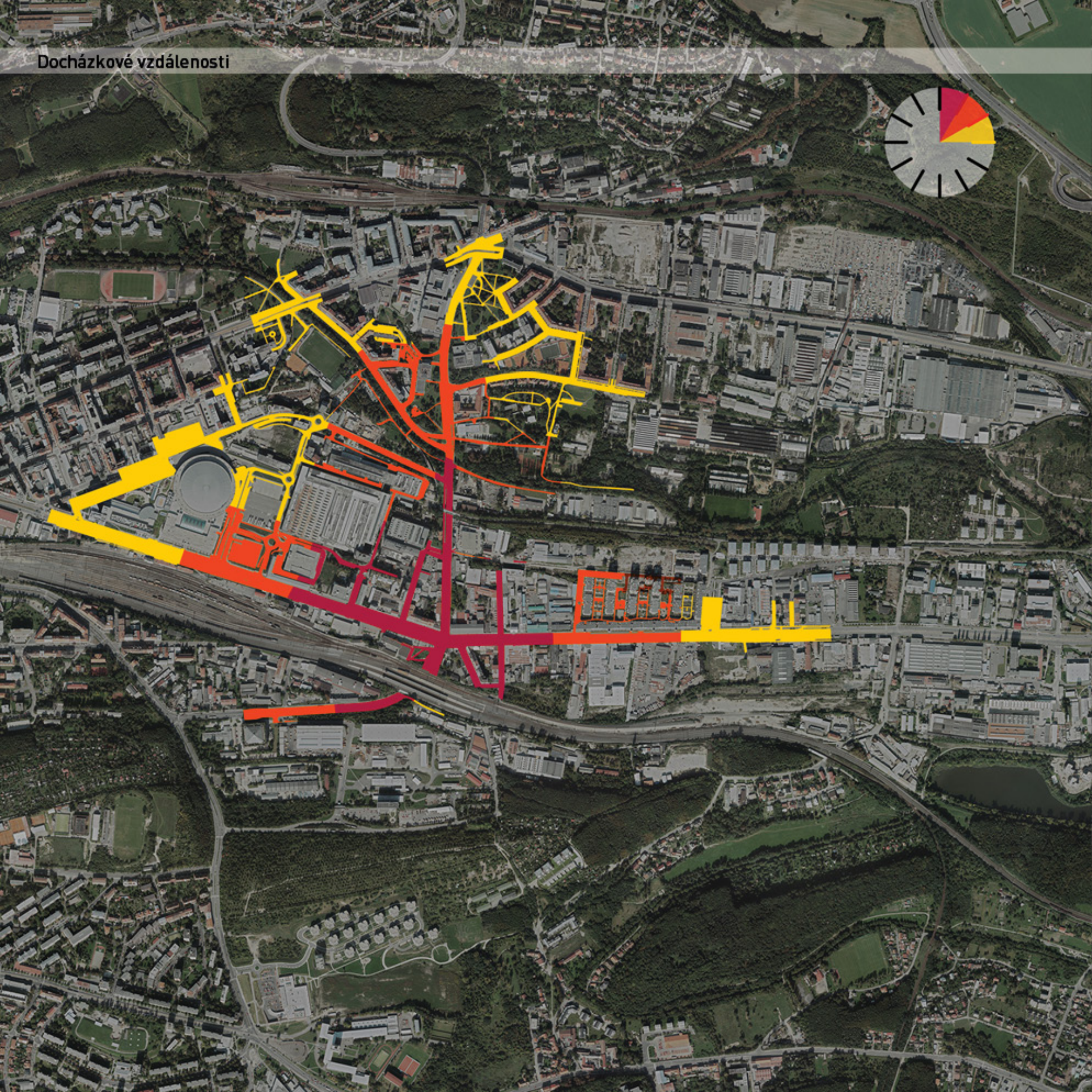
05

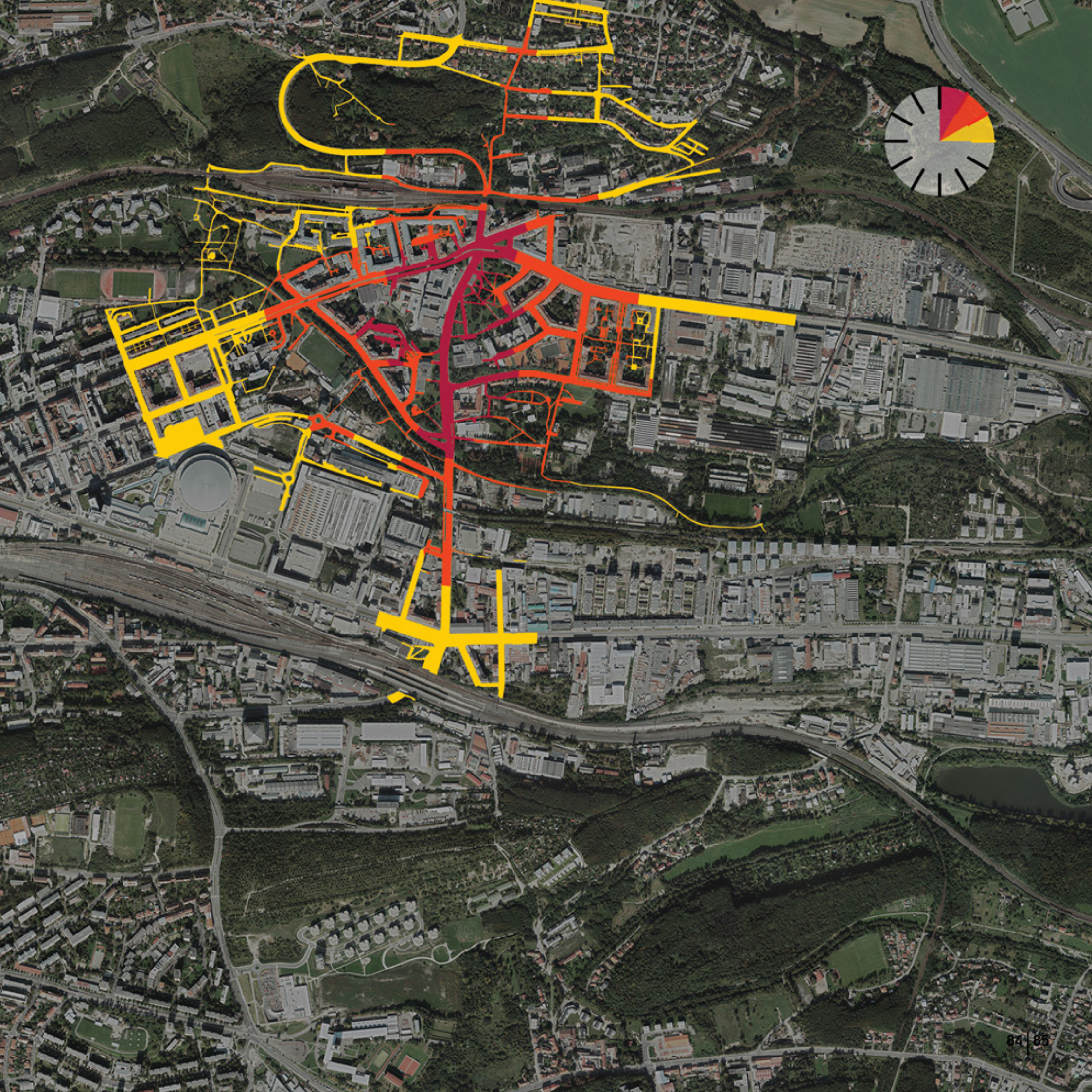
06

07

08

Docházkové vzdálenosti

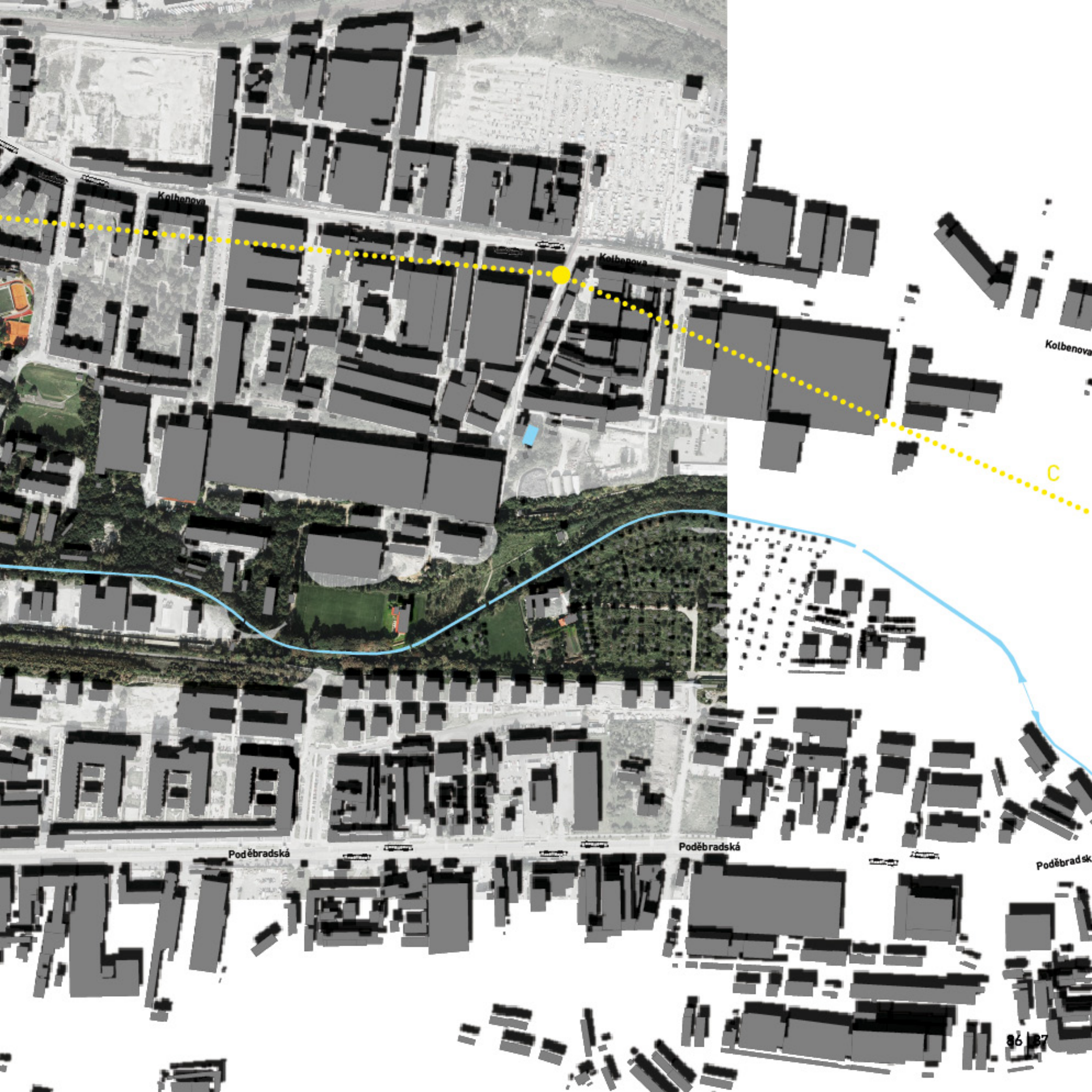

Situace současného stavu 1:10.000

D plánované

Kolbenova

Kolbenova

Kolbenova

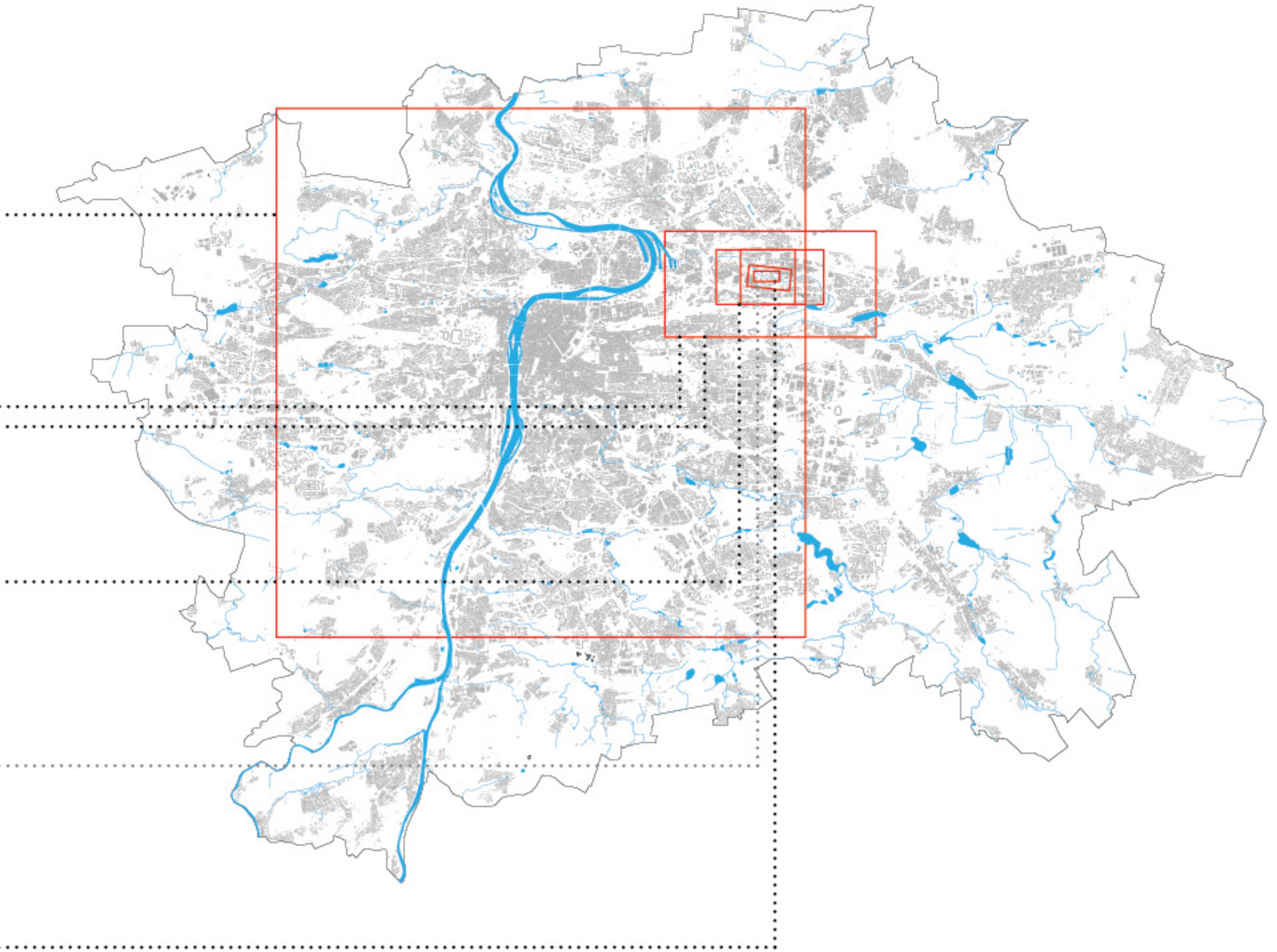
Poděbradská

Poděbradská

Poděbradská

Měřítko

výkres/ model	podrobnost		měřítko	
Praha	1:25.000	→	1:125.000
Praha výřez město	1:25.000	→	1:50.000
údolí Rokytky	1:5.000	→	1:10.000
údolí Rokytky	1:5.000	→	1:5.000
lokality (regulační plán)	1:5.000	→	1:5.000
městské centrum	1:1.000	→	1:1.000
náměstí	1:1.000	→	1:1.000

Praha

Vůbec je individualita jednotlivých městských částí Prahy dána nejen historickými skutečnostmi, ale právě tak jednoznačným přiřazením výrazným topografickým prvkům: Staré Město se rozvinulo v ohbí řeky, Hradčany přeměnily ostroh v kámen a vertikálně ho převýšily a Malá Strana zabrala přirozený amfiteátr, přičemž kopule Svatého Mikuláše zdůraznila přirozené ohnisko této prostorové misky.

Tomáš Valena: Město a topografie: evropské město v topografickém kontextu, Národní technické muzeum, Praha, 1991

Město a řeka

Prvním plánem města je morfologie jeho terénu. V Praze byla formována Vltavou s jejími přítoky.

Kota 200

Při bližším zkoumání lze nalézt určitou základní výšku města, v jejíž blízkosti leží většina hlavních městských náměstí. Jedná se o kotu 200 m n.m. Toto umístění je dáno především morfologií krajiny. Kdybychom pražská údolí zaplavili, byla by pak červená kota 200 právě obrysem hladiny. Nově navrhované náměstí leží rovněž v těsné blízkosti, přesněji ve výšce 197 m n.m.

V Praze jsou fenoménem ohniska údolí. Většinou jsou jasně zakotvená v podobě významných veřejných prostranství. Hledal jsem tedy dnes již zaniklé potoky, které daly vzniknout těmto prostranstvím.

V místech Malostranského náměstí protékal Malostranský potok, nejspíše v místech ulice Tržiště. Dokladem může být odvodňovací šachta, která odváděla vodu z malostranské pánve. Ne náhodou v těchto místech stávaly původní malostranské hradby.

Podobně i na místě původního Dejvického potoka se nachází Vítězné náměstí. Pozůstatek lze nalézt v ulici Ve Strouhách, kde již nepojmenovaný potok protéká, leč zatrubněn.

Dochovaný, ale zatrubněný je rovněž Motolský potok protékající Smíchovem. Nezatrubněným potokem je Botič.

Údolí Rokytky nemá v současnosti pevně vymezené ohnisko. Nové náměstí má udržet fenomén a být právě tímto ohniskem a zároveň ležet na Rokytce.

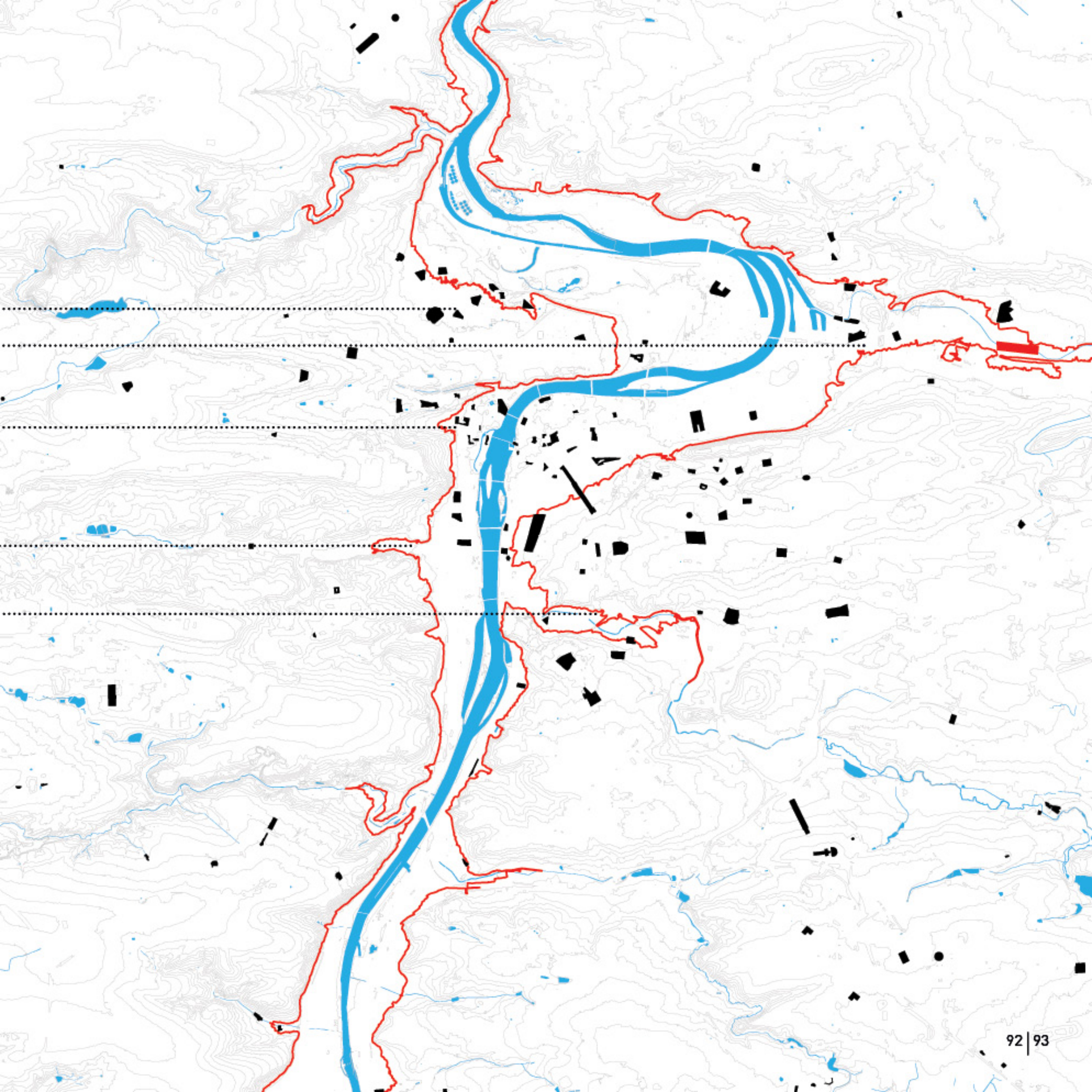
Dejvický potok

Rokytky

Malostranský potok

Motolský potok

Botič

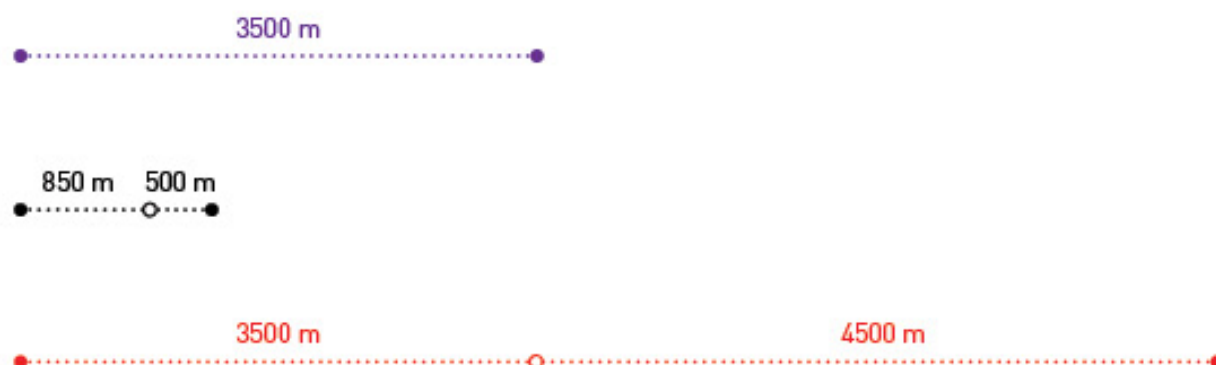
Obraz Prahy 21. století

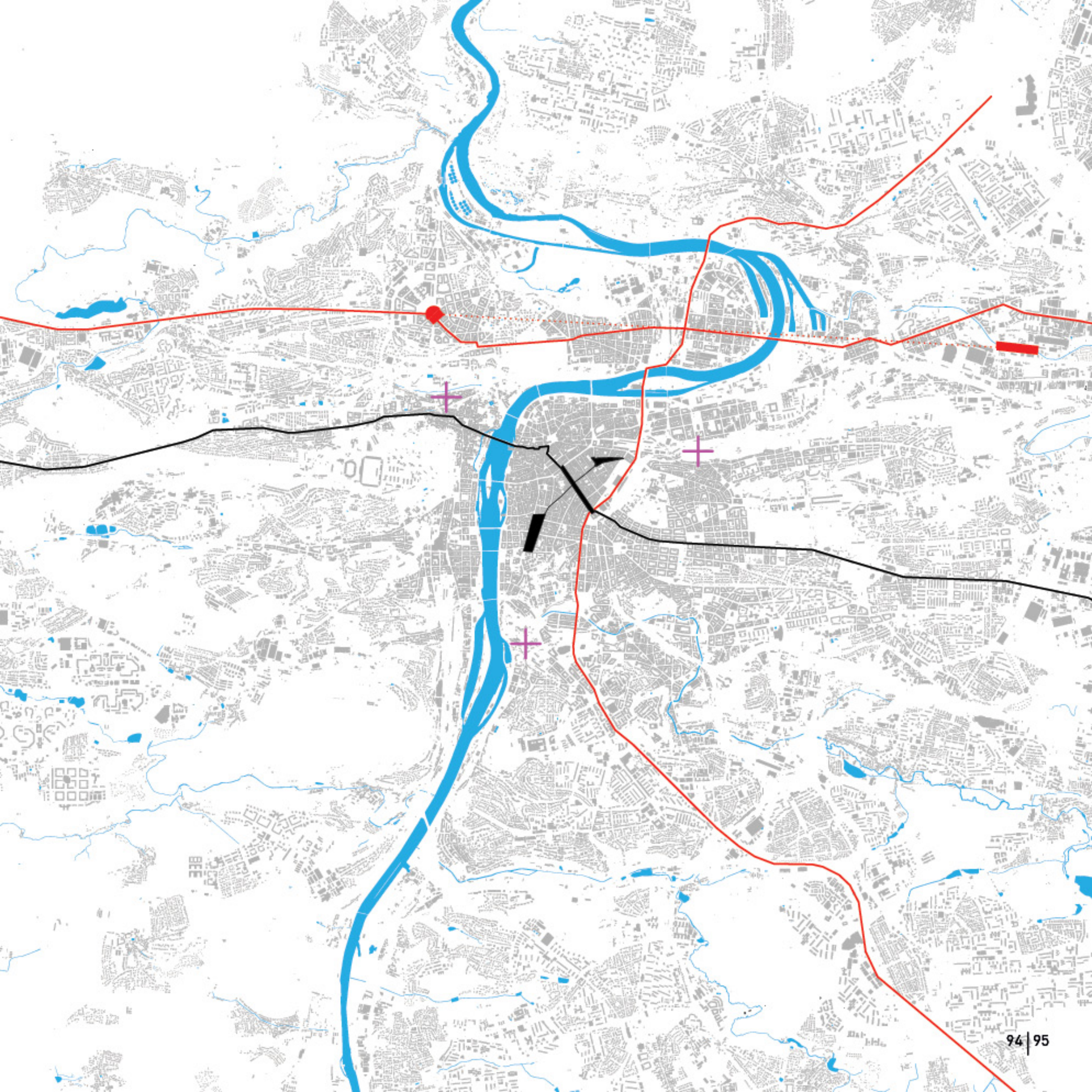
Historické založení Nového Města s křížem trojice hlavních náměstí je dokonalým obrazem, nelze jej doplnit, nelze jej popřít.

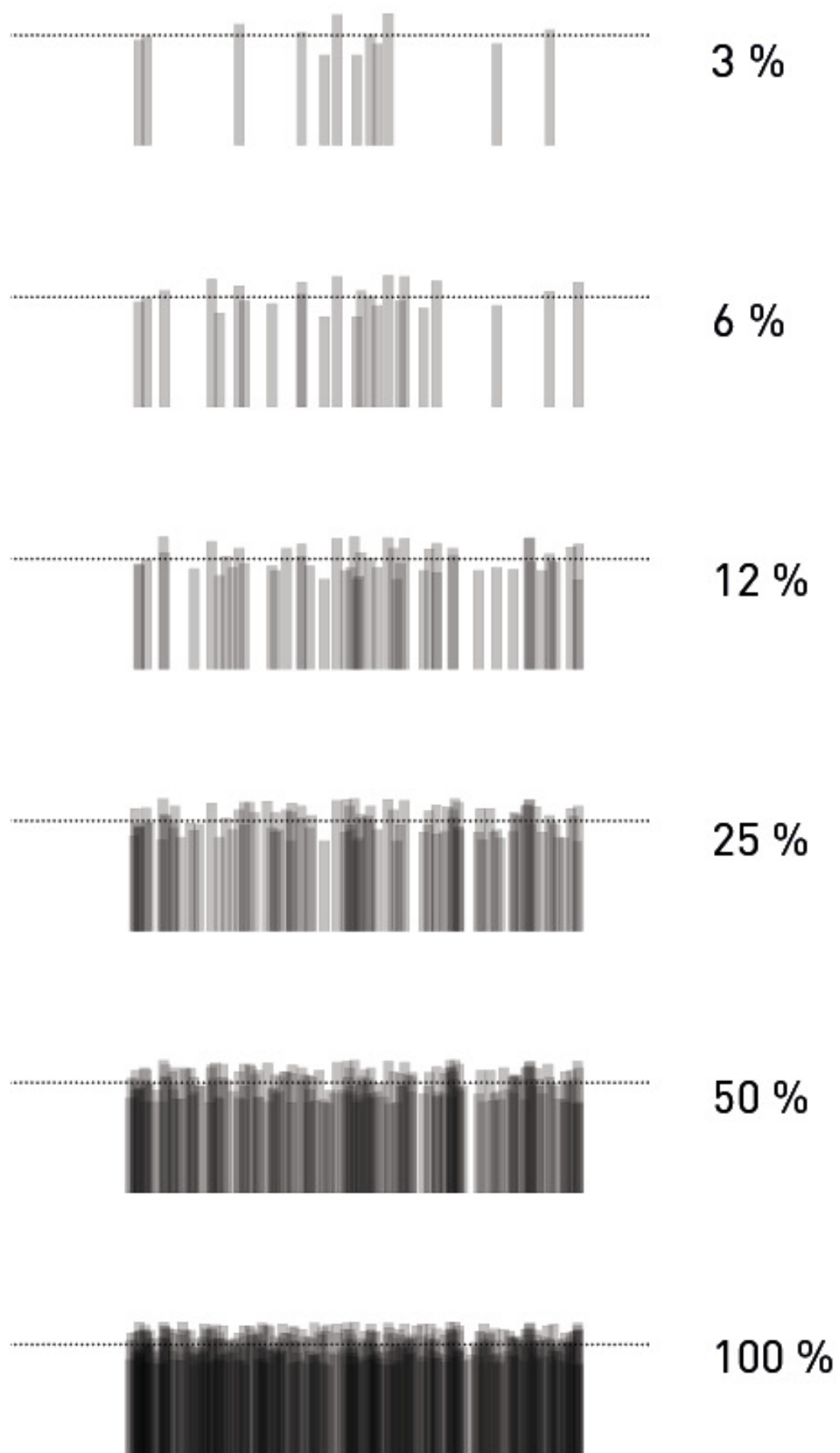
Je proto nutné vytvořit obraz nový, současný, pro 21. století.

Nelze zůstat uvnitř trojúhelníku, ale zároveň volně expandovat na periferii do krajiny. Je potřeba hledat v pásu mezi nimi. Novou trojicí náměstí se tak stává dejvická Vítězné náměstí na západě, na východě vysočanské náměstí, v dualitě břehů Vltavy. Třetí náměstí v Holešovicích, na křížení severního diametru a SJ magistrály. Takový je obraz města 21. století, snadno zapamatovatelný, srozumitelný.

Obraz se musí otisknout do urbánní struktury, tak aby byl snadno identifikovatelný. V nejvyšší kategorii pražských náměstí, tedy o ploše abstraktního čtverce 270 x 270 m, jsou v současnosti dvě, jedním je Karlovo, největší středoevropské náměstí.

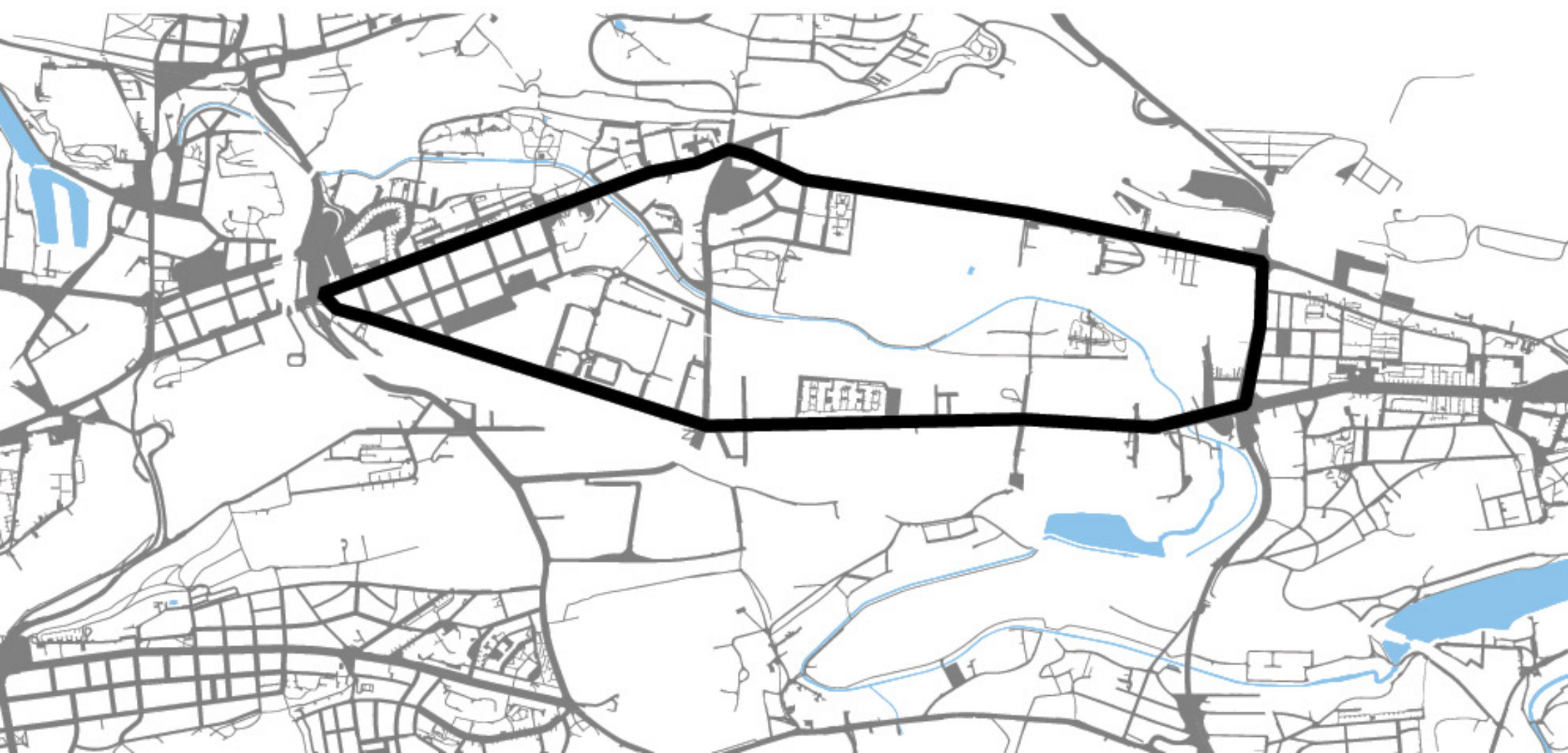
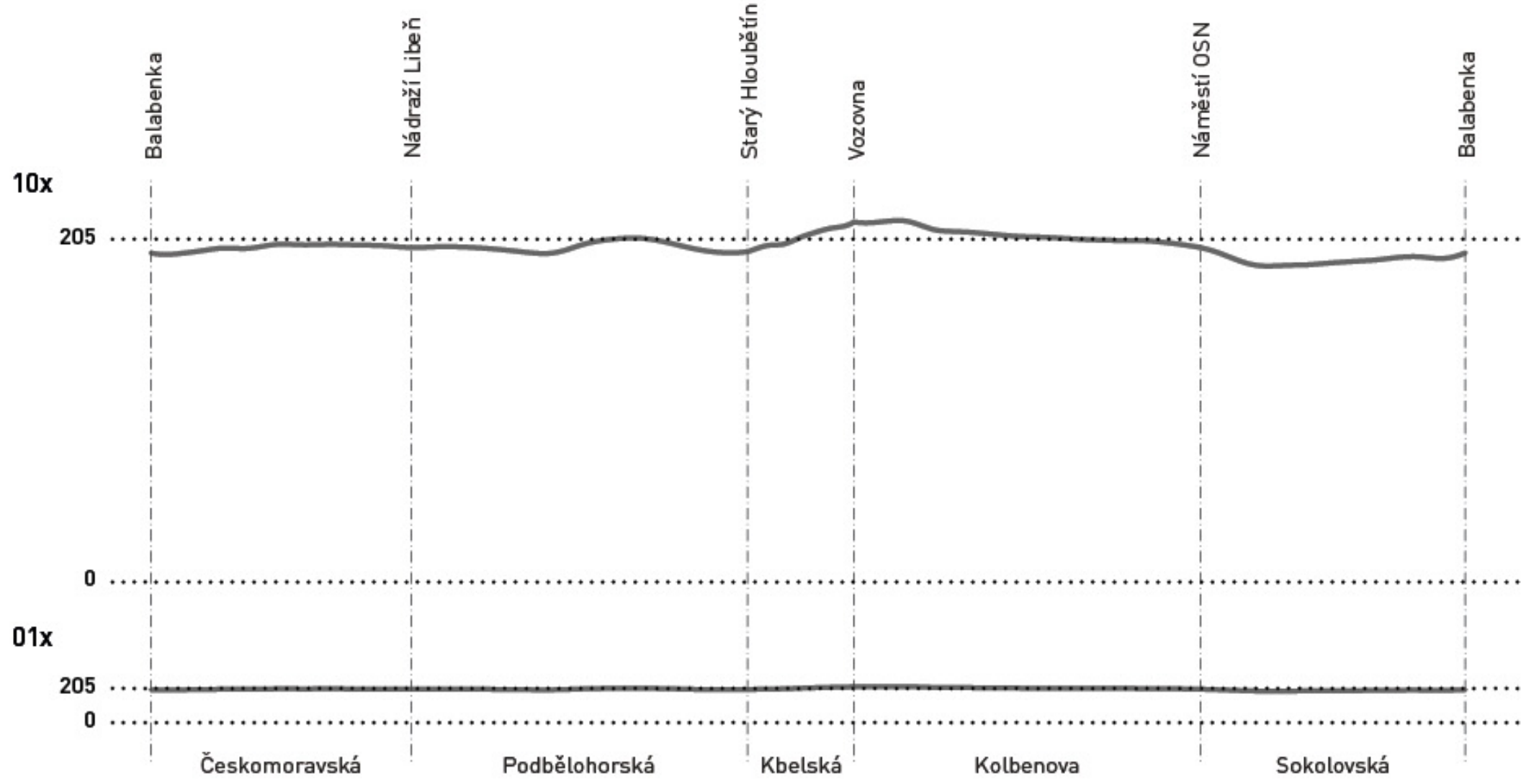
Tvar je definován nerozlišitelností dvou bodů od sebe.

Vertikální rozměr

Rovinná pláň zjevuje rozlehlost jako takovou, zatímco údolí je vymezeno směrovaným prostorem. Pánev je centralizované údolí, prostor získává zavřenou a statickou povahu. Zatímco se údolí a pánve vyznačují velkým nebo středním měřítkem, vyznačuje rokli (rozsedlinu, strž) "hrozivá zúženost".

(...) Prostorovými komplementy údolí a pánví jsou kopce a hory. Fungují jako primární "věci", definující prostor určitého prostředí. Obecné strukturální vlastnosti kopců a hor vyjadřují slova "svah", "hřeben", "vrchol". Připomněli jsme již, že strukturu místa v terénním reliéfu může zdůraznit přítomnost vody. Řeka může doslova "podtrhnout" křivku údolí podobně jako jezero obraz pánve.

Christian Norberg-Schulz: *Genius loci, krajina, místo, architektura*, Praha, Dokořán, 2010

Výškové hladiny

290 Prahu definují jak její zelené svahy, tak rovněž i určitá absolutní výška. Původní výška pláně, než se jí prořezala Vltava se svými přítoky a vytvořila základní terénní morfologii pražské krajiny. Zbytky této pláně lze nalézt na hřebenech údolí přítoků, ve Vysočanech ↓ Rokytka. Jedná se o absolutní výšku, které by měly věže

města v údolí dosahovat. Jedná se o první regulační výšku, tzv. zelenou.

227 Vážený průměrná výška hlavních řím na třídách ↓ dosahuje od základní roviny 25 m, tedy koty 230 m n.m. Město má právo plně využívat potenciál, ten se skrývá v samotném dnu údolí, lze využít snižování terénu k nárůstu výšky domů. Terén se povětšinou v řešeném území pohybuje na kotě 195, výška domů

směrem od hlavních tříd roste z 25 m na 35 m, což odpovídá cca deseti podlažím. Kota 230 je druhou regulační výškou, tzv. červenou.

205 Základní kostra prostranství je definována pěti třídami (Českomoravská-Podbělohorská-Kbelská-Kolbenova-Sokolovská). Jedná se o historické cesty, kolem kterých jsou rozvinuty jednotlivé gridy. Nejstarší je Sokolovská, jedna z nejdelších tříd, ústící až na náměstí Republiky. Samotné Vysočany lze vymezit těmito třídami. Na západě, „Na Balabence“, odpoje-

ním Českomoravské, k Vltavě pokračuje již Libeň (předmostí u Vltavy), na východě uzavřením údolí od Hloubětína (rozvolnění zástavby ve svahu). Tyto třídy oddělují dno údolí a strmé zelené svahy. Těchto pět tříd leží na stejné kotě 205. Jedná se o základní rovinu Vysočan.

180 Pokud je zelená kota horní mezi údolí Rokytky, je pak jeho dolní mezi nadmořská výška soutoku Rokytky s Vltavou. Je to pomyslný bod 0, **dolní reference Vysočan**. Ostatně samotné Vysočany se pod touto kotou nemohou nalézat, jinak by musely být zatopeny Vltavou.

227

205

180

Pohled z vyhlídky Národního památníku na Vítkově, výška objektivu 290 m n.m.

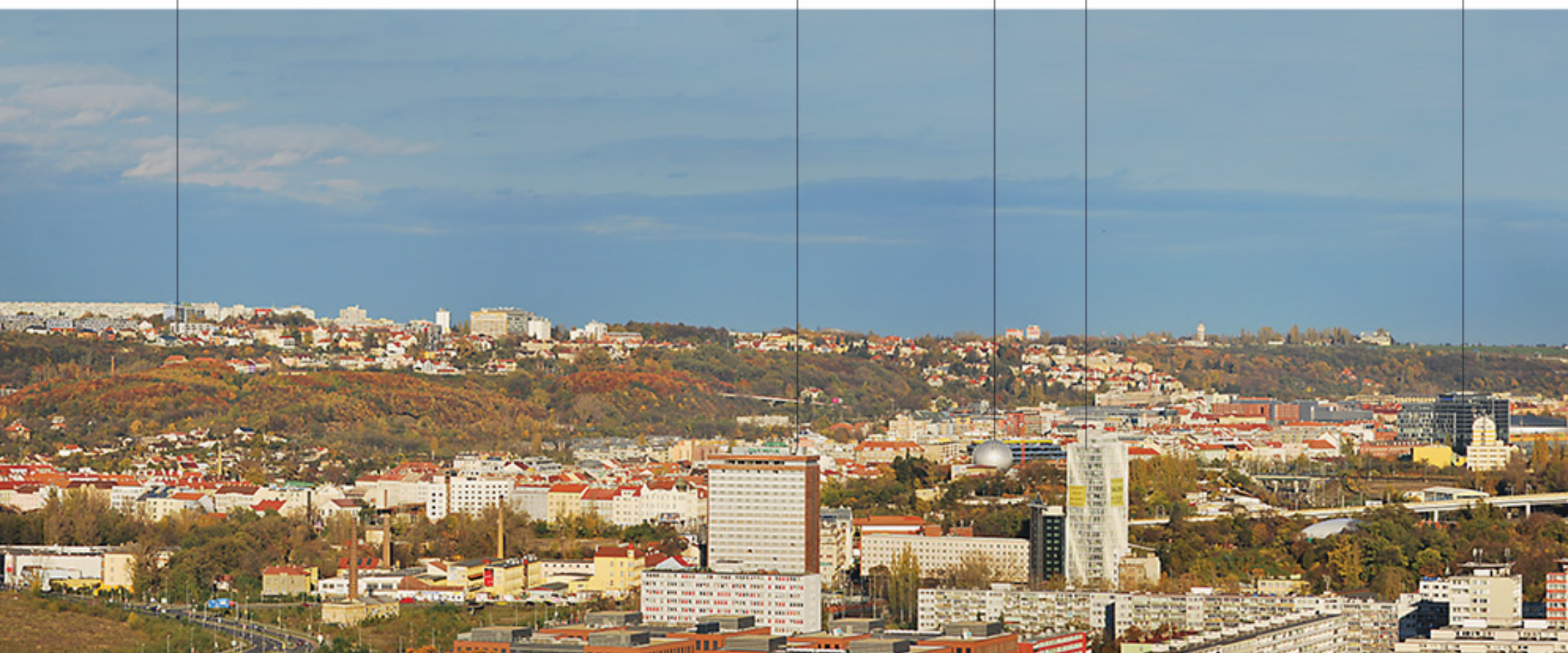
sídlště Prosek

Galerie Harfa

Plynojem Libeň

Hotel Olympik

Sun Tower

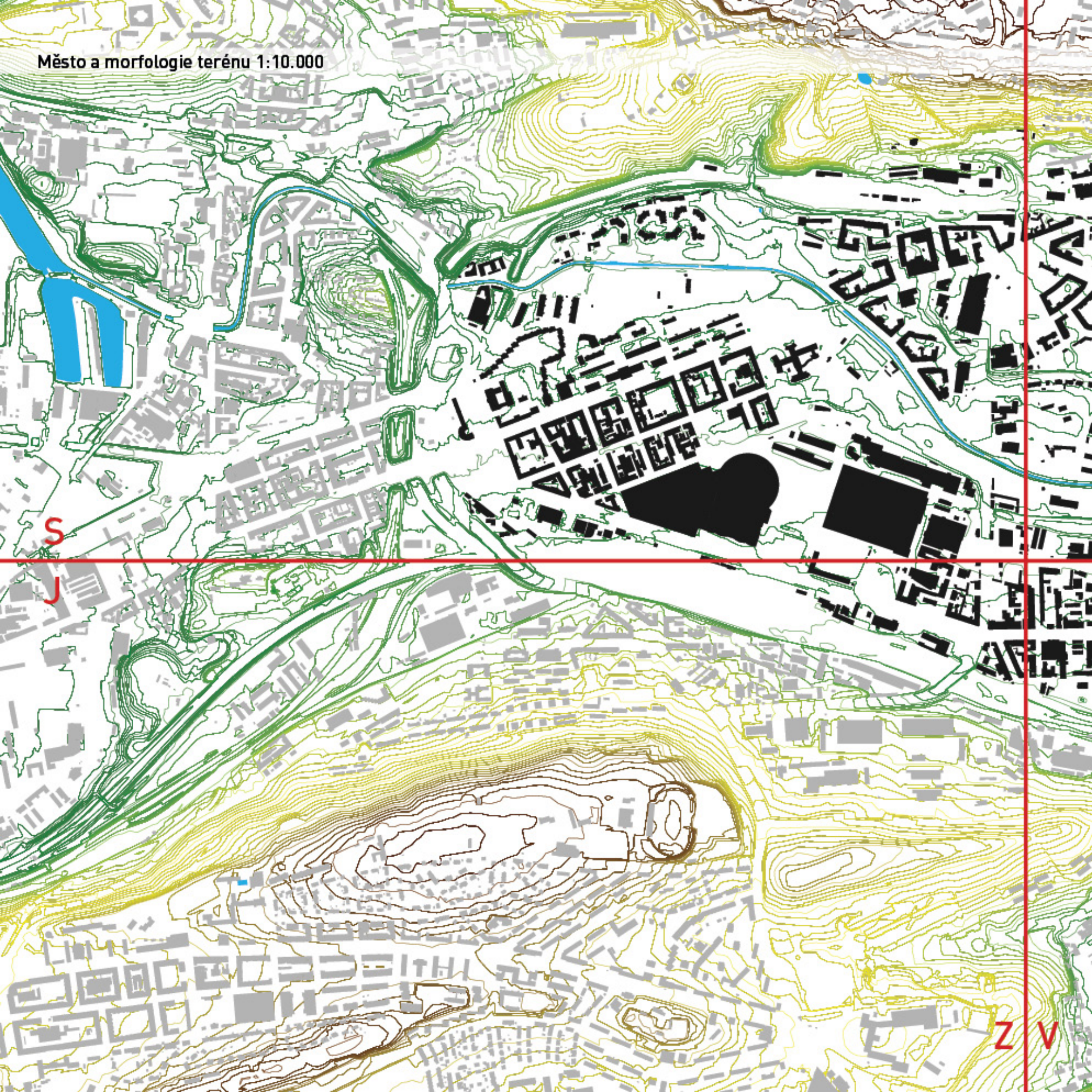

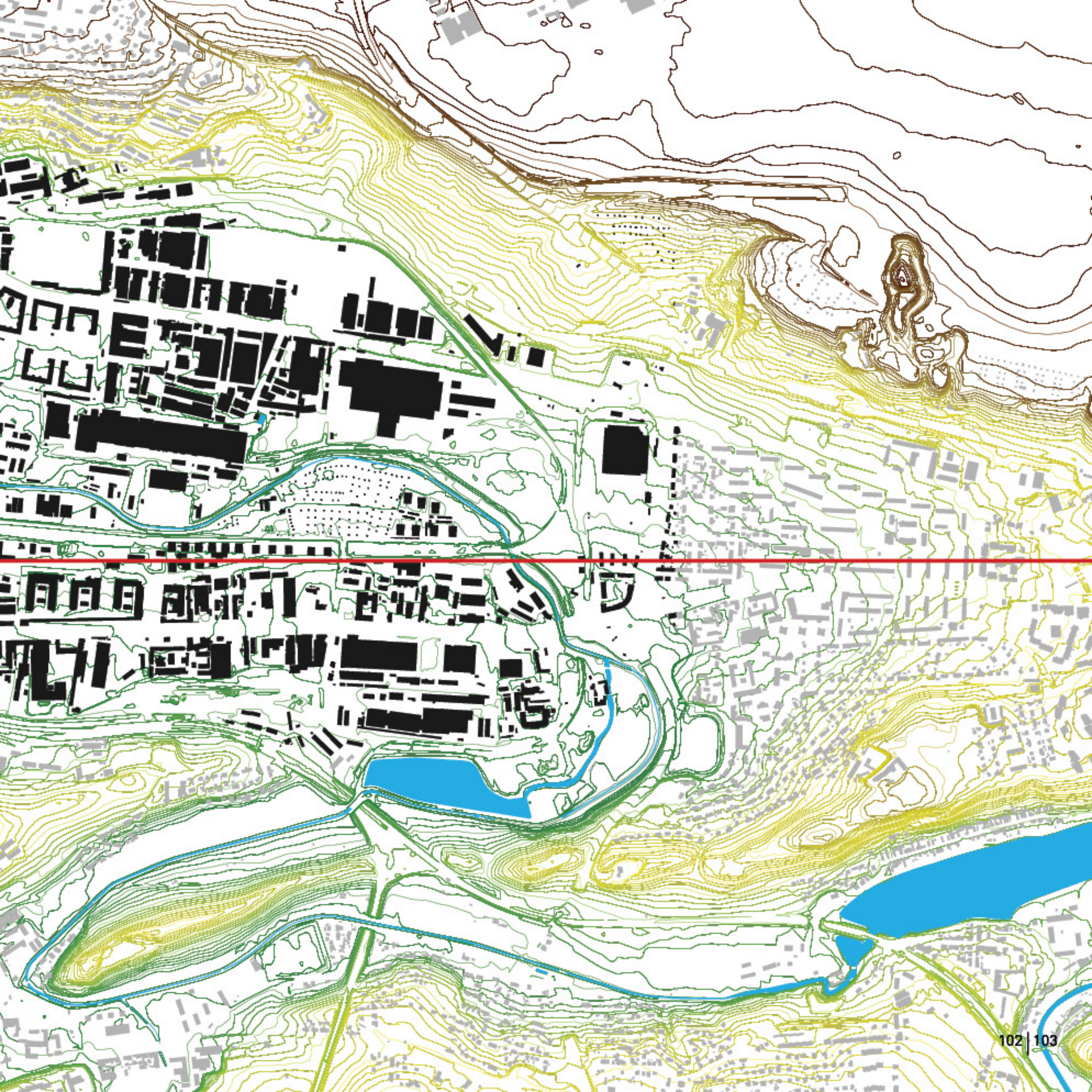
*Residence Eliška

Krejčírek

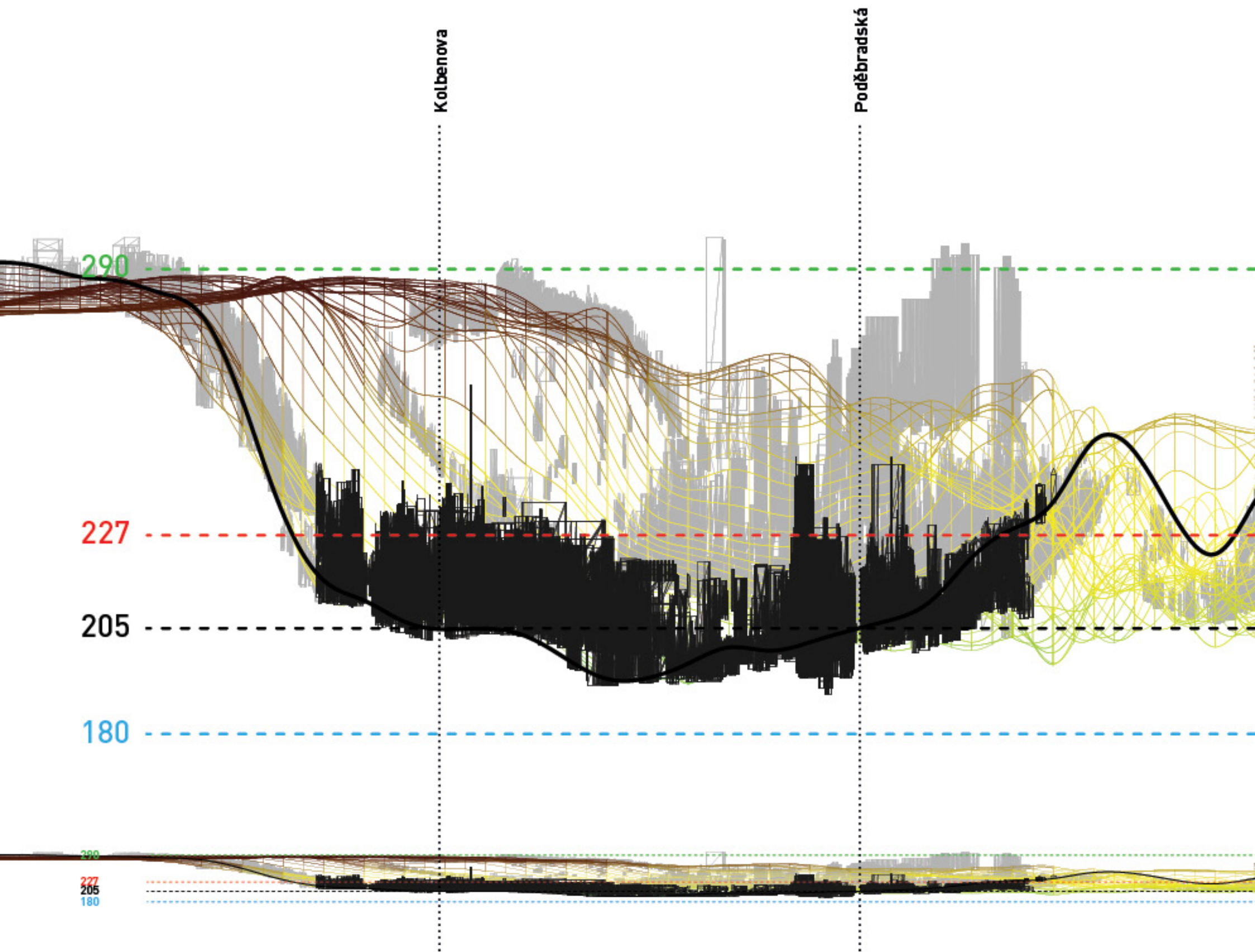

Město a morfologie terénu 1:10.000

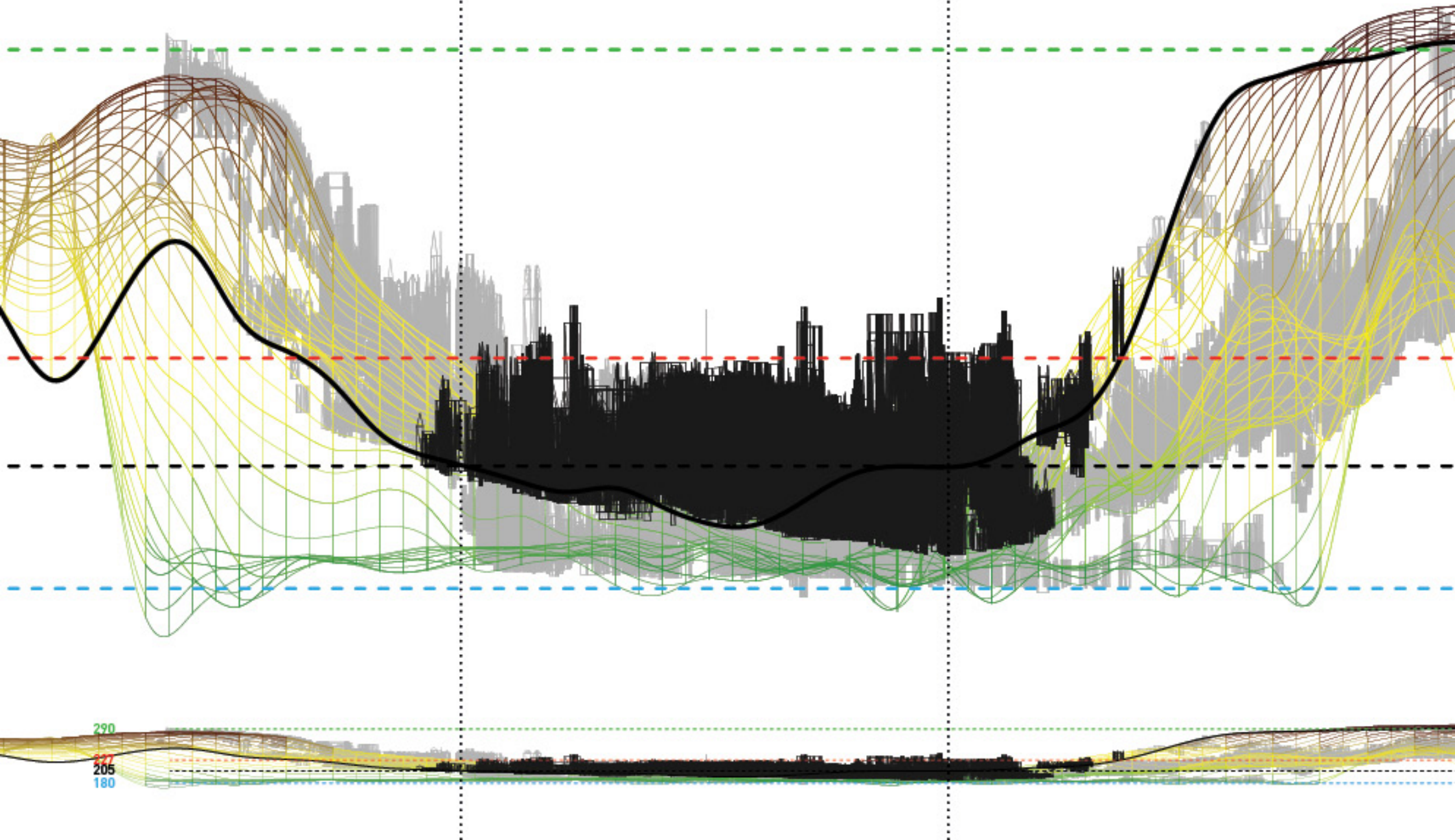
V 10x
01x
1:10.000

Z 10x
01x
1:10.000

Českomoravská

Sokolovská

S 10x
01x
1:10.000

Na Balabence

Freyova

290

227

205

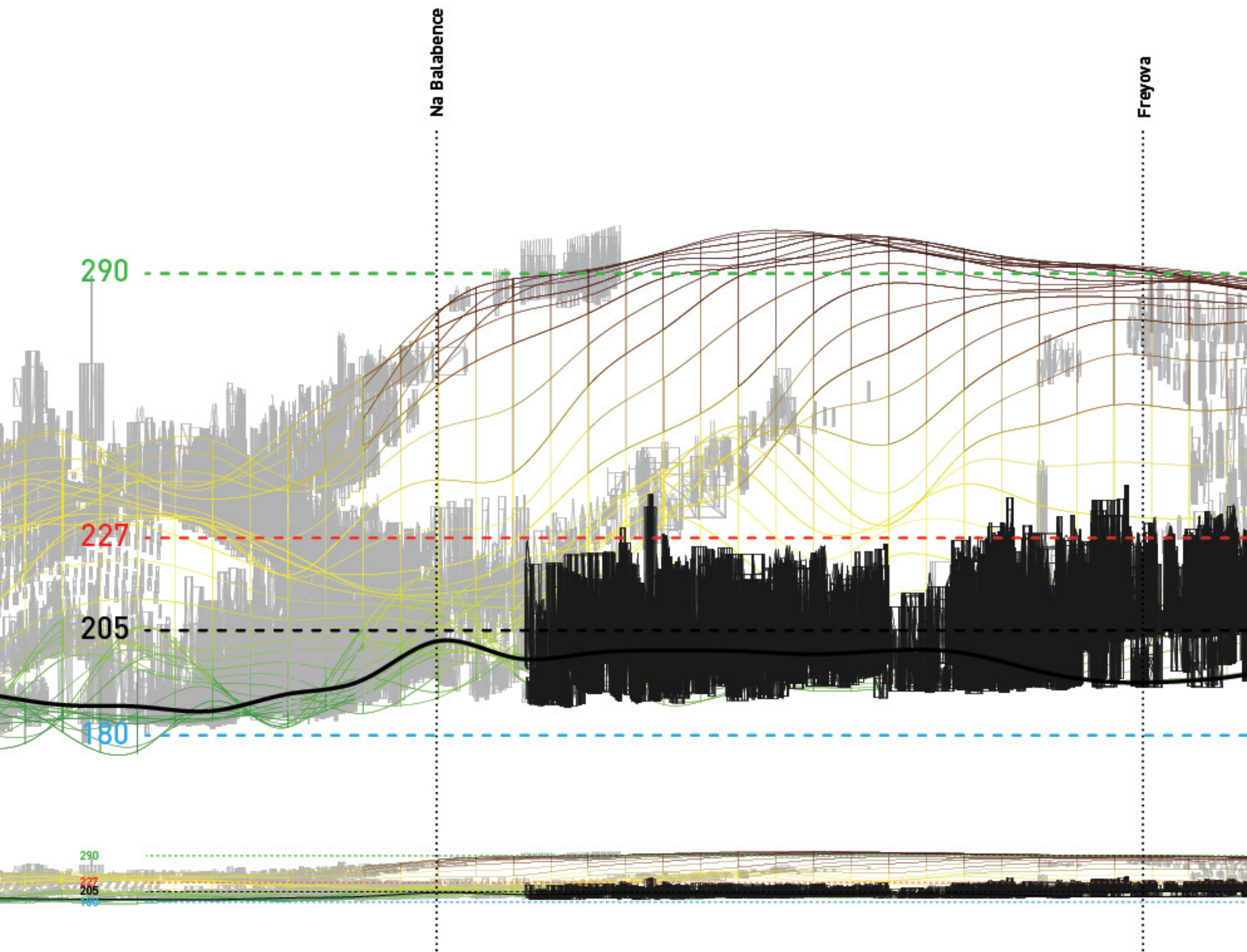
180

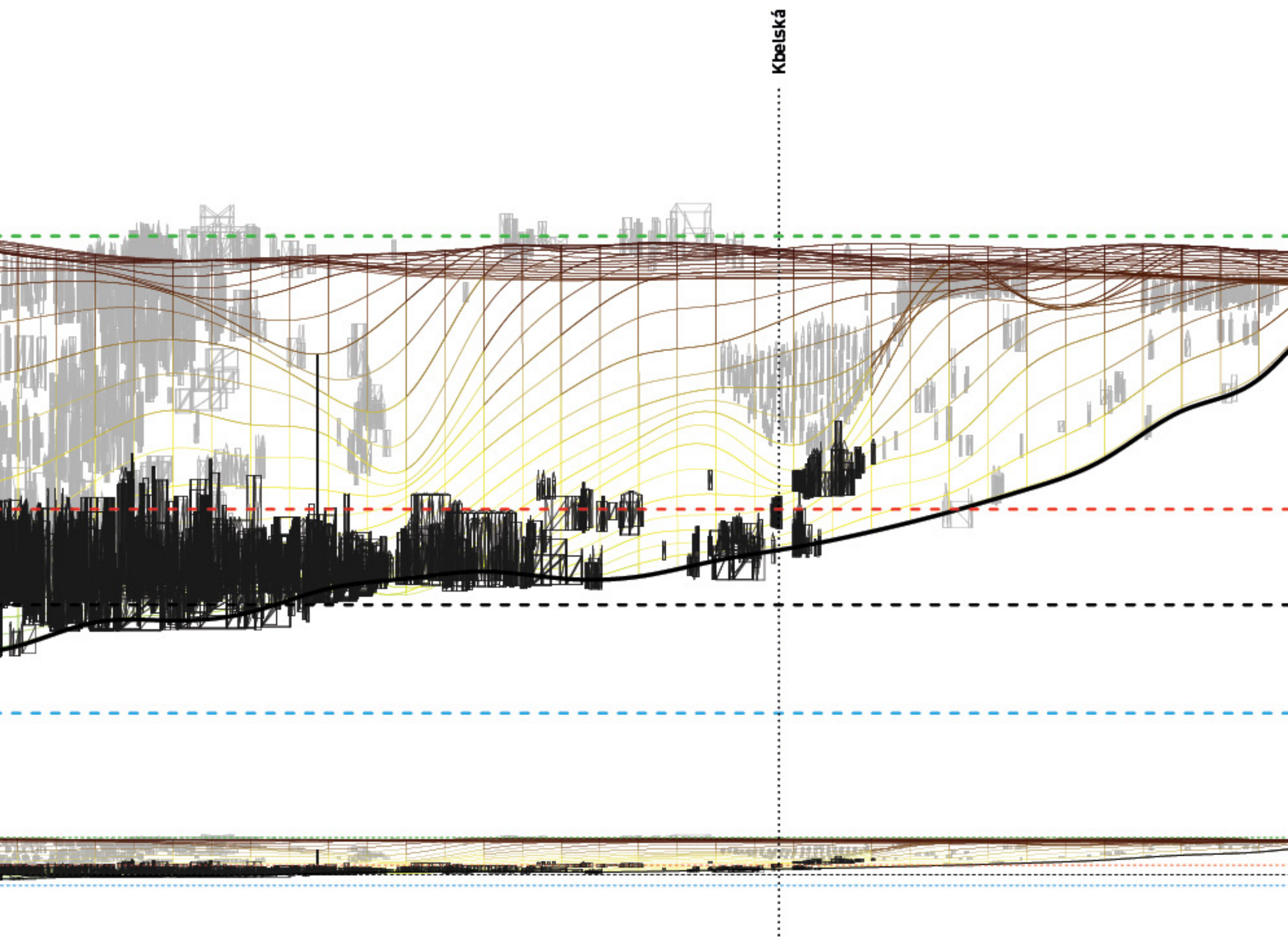
290

227

205

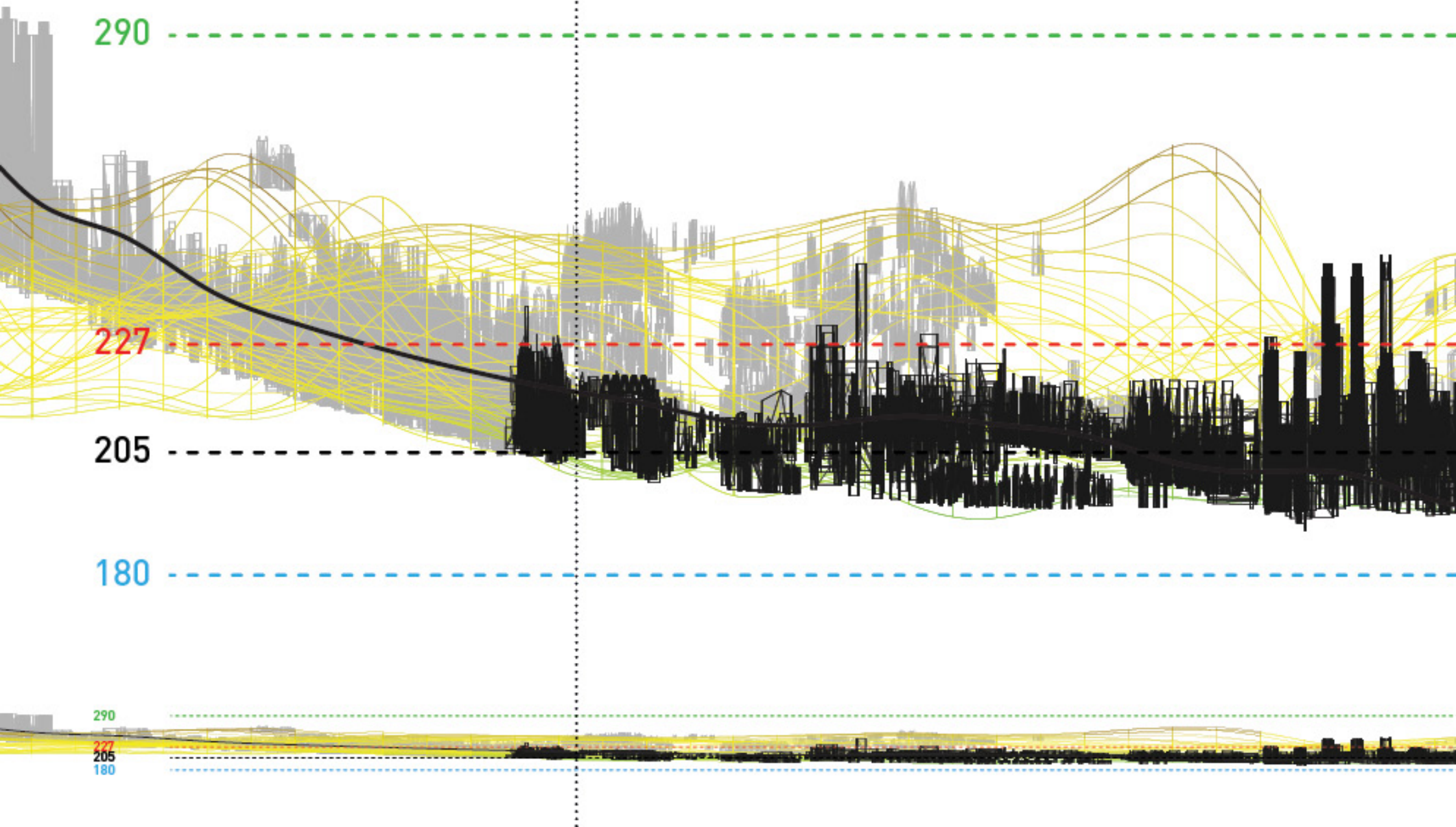
180

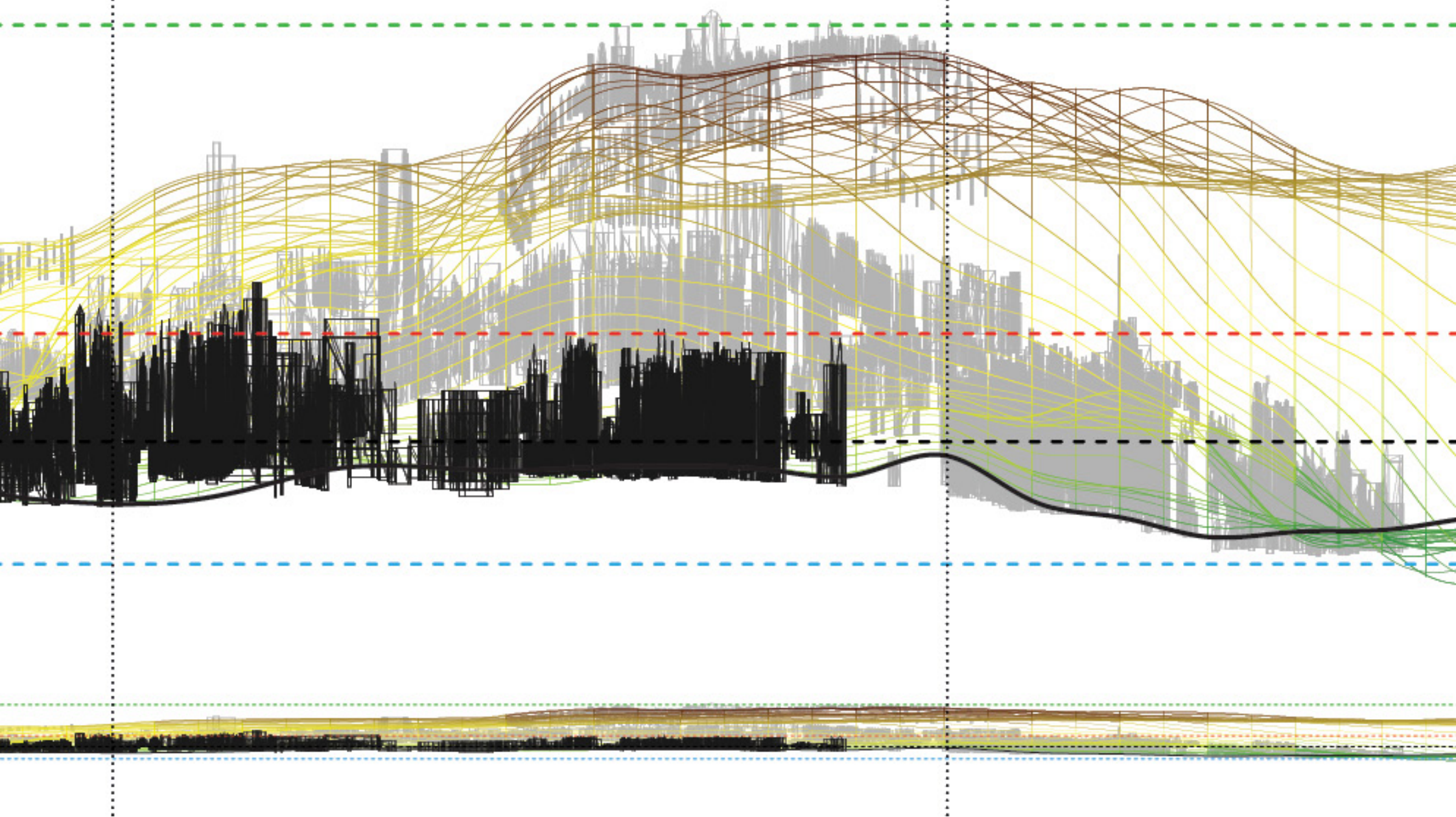
J 10x
01x
1:10.000

Kbelská

Freyova

Na Balabence

Příčný

10x

1x

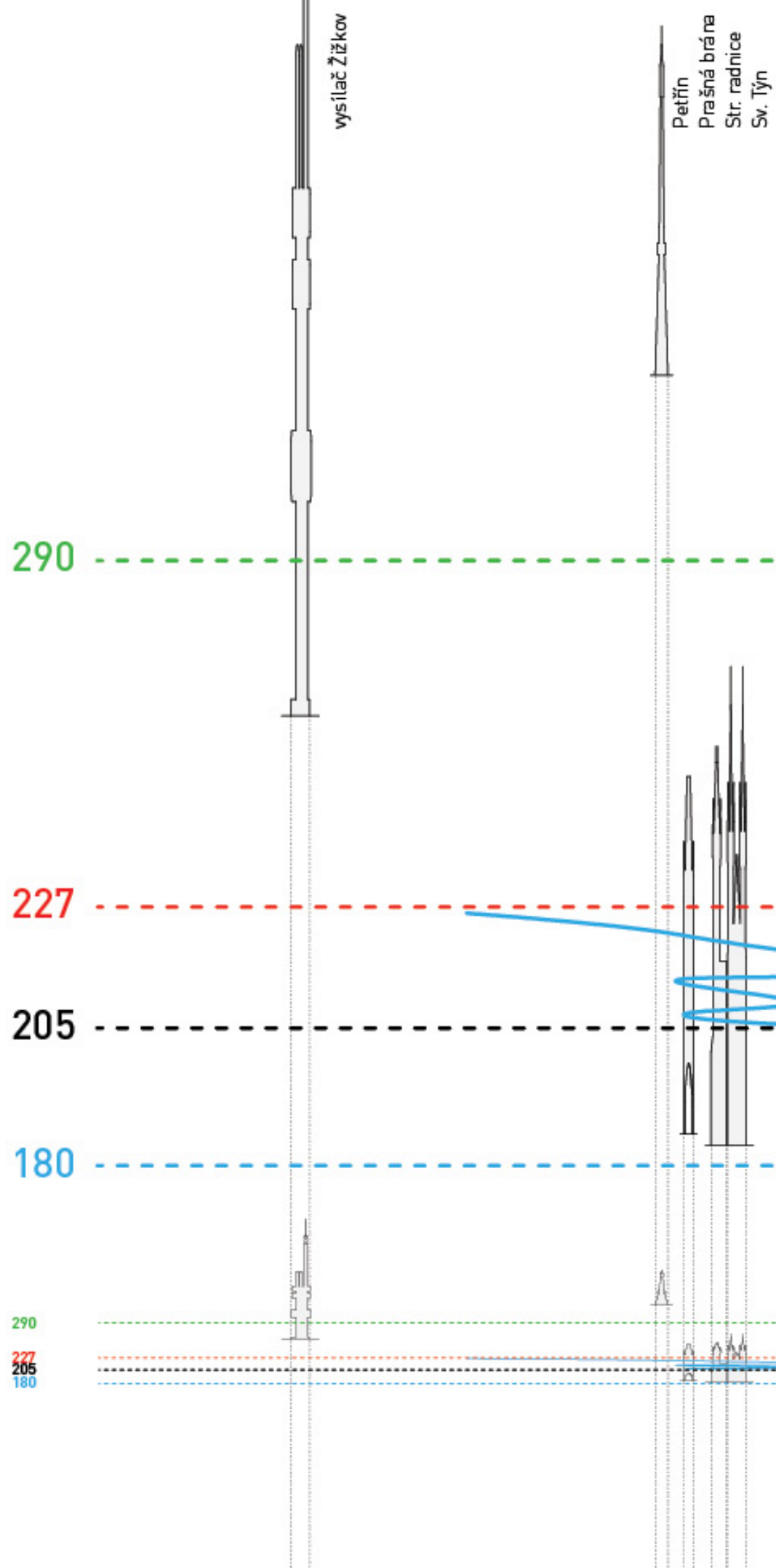
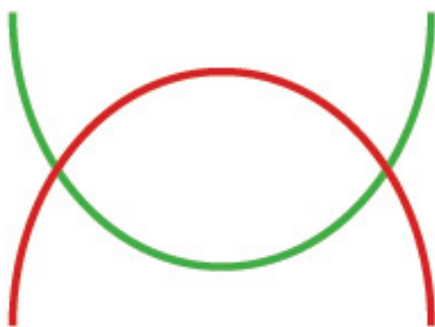
1:10.000

Skyline

Město má a vždy mělo charakteristickou siluetu, do které se propisovala jak morfologie, tak i věže města. Pokračuji v řazení těchto siluet za sebe. Výsledný obraz je stisknutím terénních řezů údolí Rokytky, městských věží a vrstvených siluet Vysočan. Terénní řezy mají ukázat, že i když jsou rozmanité, tvoří údolí a dosahují určité výšky. Pomyslná promítací rovina leží na samé hraně údolí, na Balabence, v místě, kde se ulice Sokolovská rozdvouje.

Proč nás siluety současných měst nebaví, proč si jsou povětšinou podobné? Většinou se jedná o postupné rozšiřování po rovině. Vysočany však mají své charakteristické zelené svahy. Toto údolí vybízí k určité dualitě „červené a zelené“. Zároveň se však má stát pouze jedním z mnohých pražských údolí.

Navrhuji nárůst hmoty směrem k novému, hlavnímu, náměstí Vysočan. Christian Norberg-Schulz popisuje v Praze dualitu horizontál a vertikál. Je logické a zároveň i ekonomické, pokud je někde volné prostranství, aby bylo obklopeno vysokými domy. Výška je omezena horní zelenou čarou (kóta 290 m), přičemž náměstí se pohybuje na úrovni kóty 200 m (viz mapa pražské morfologie), výška nových věží dosahuje 90 m.

Sv. Mikuláš

Sluneční věž

Hrad Čany

Hotel Olympik

Lighthouse

Tokovo

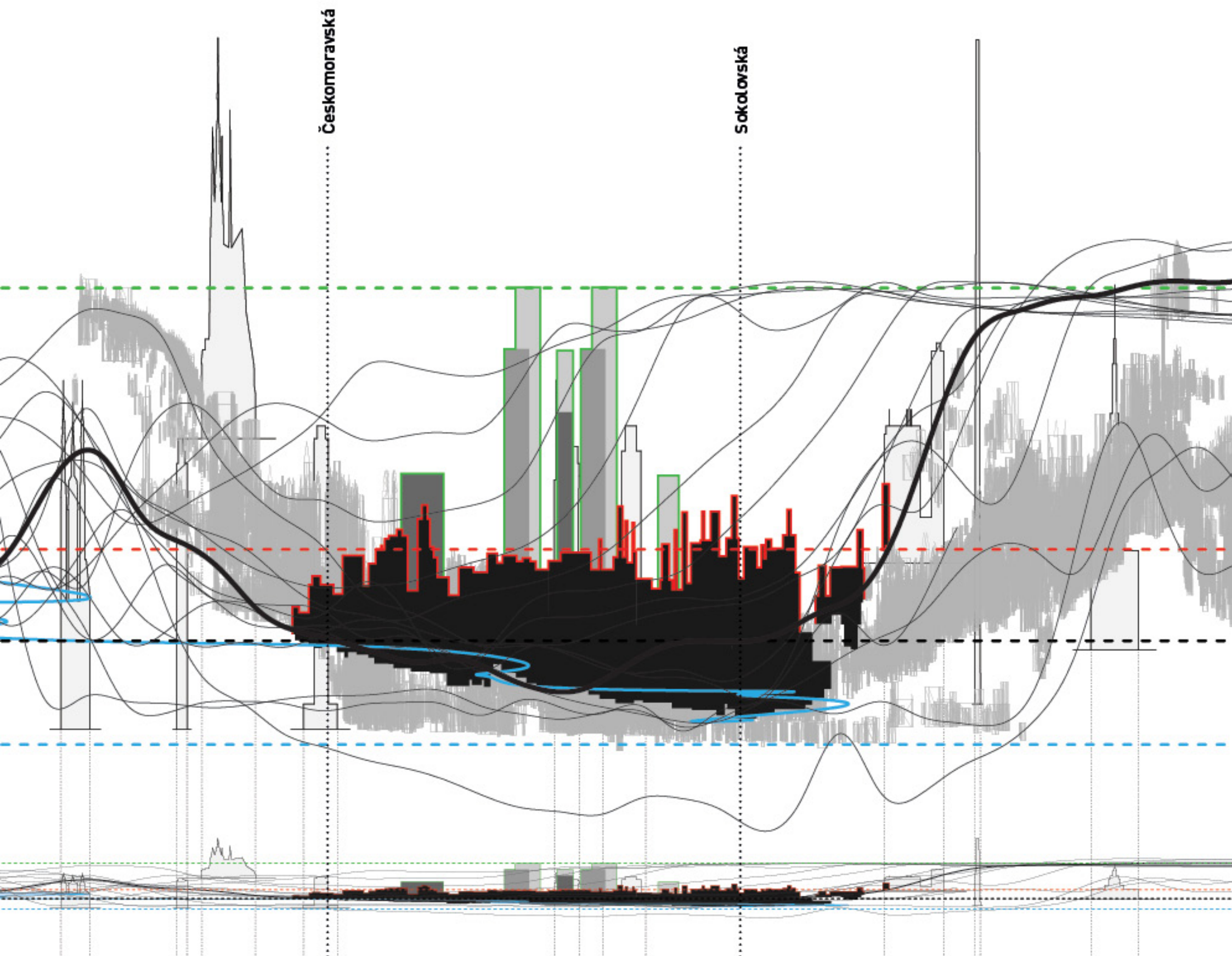
FSV

Teplárna

Crowne Plaza

Českomoravská

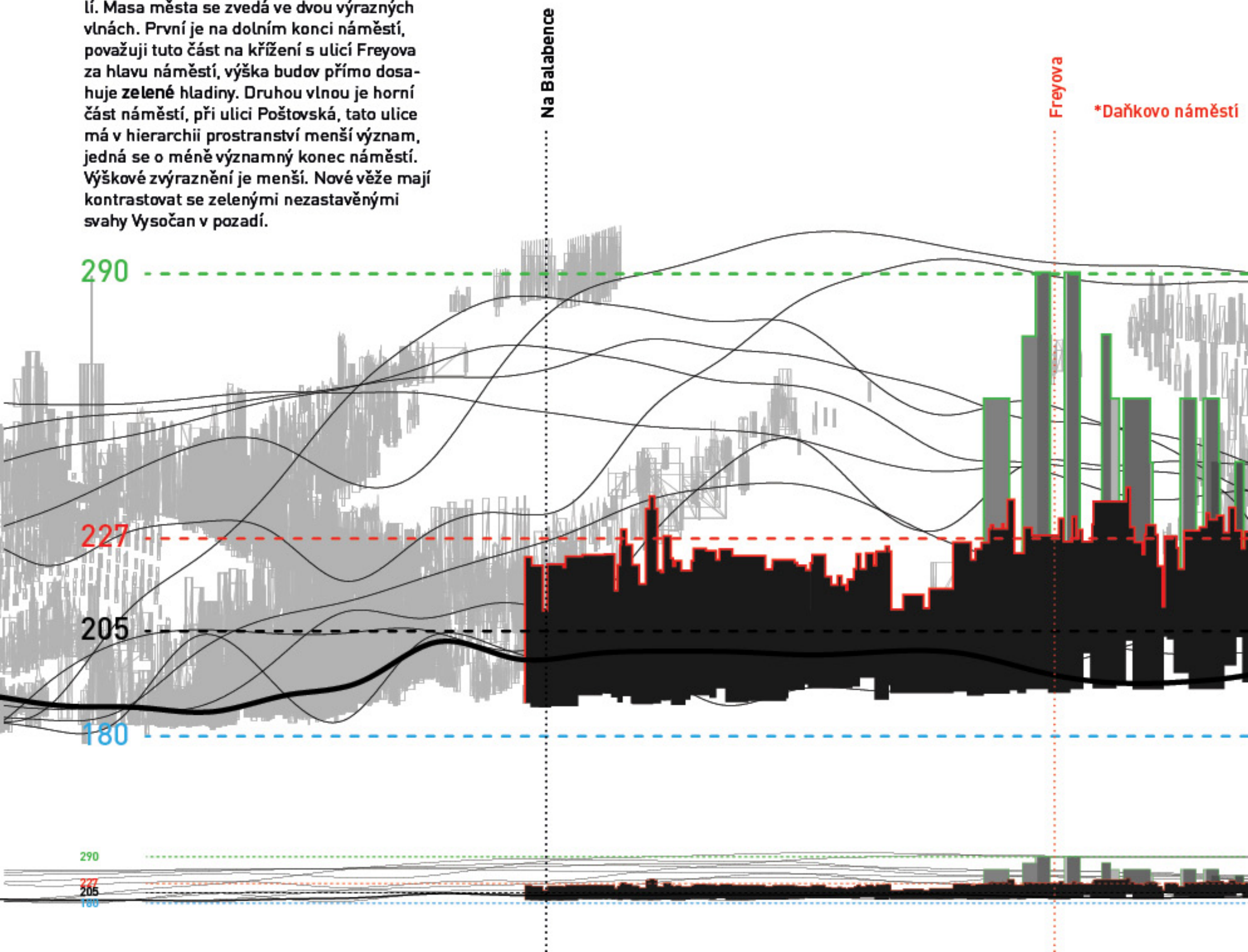
Sokolovská

Podélný ^{10x} _{1x}

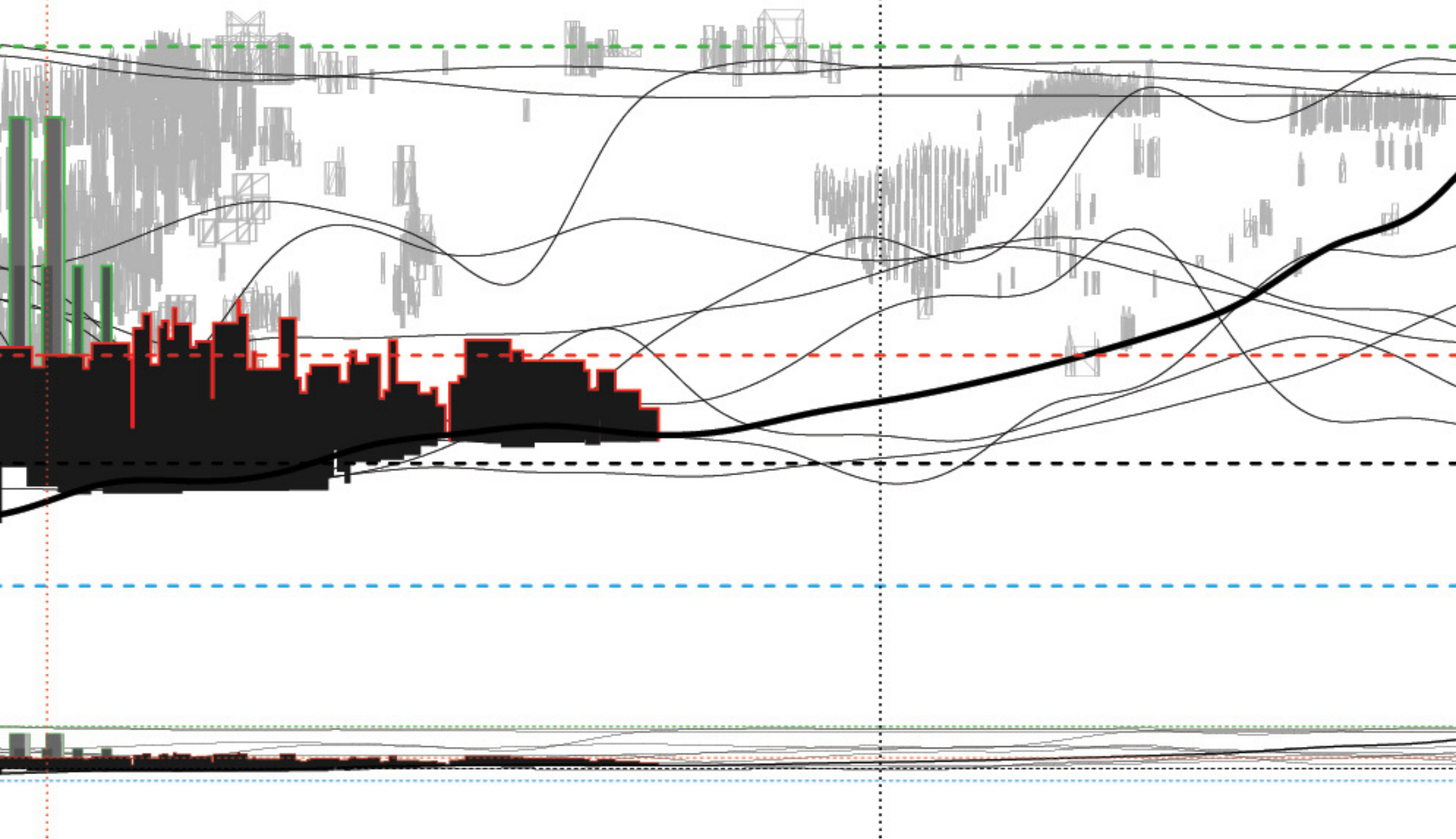
1:10.000

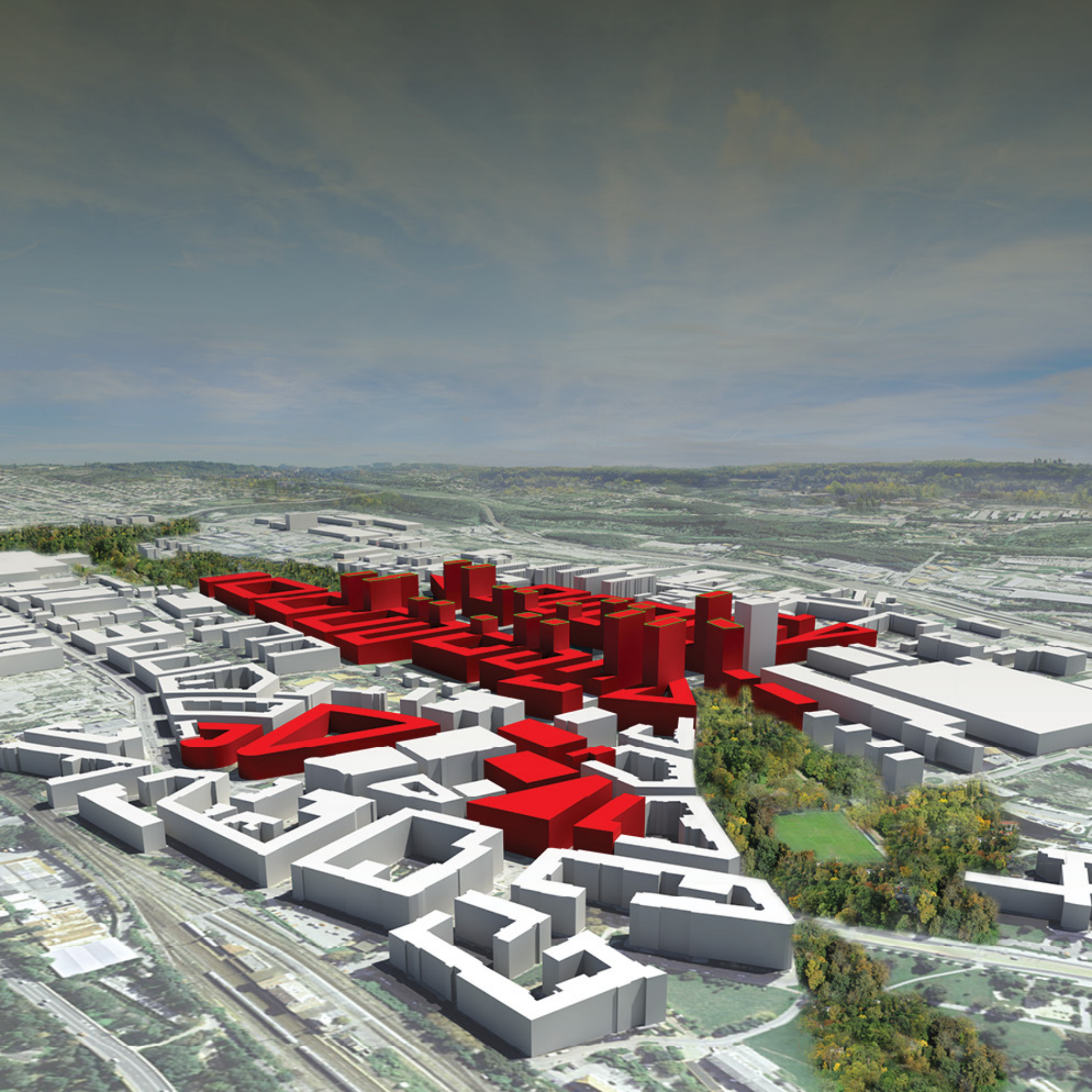
Obdobně je tomu v podélném směru údolí. Masa města se zvedá ve dvou výrazných vlnách. První je na dolním konci náměstí, považuji tuto část na křížení s ulicí Freyova za hlavu náměstí, výška budov přímo dosahuje zelené hladiny. Druhou vlnou je horní část náměstí, při ulici Poštovská, tato ulice má v hierarchii prostranství menší význam, jedná se o méně významný konec náměstí. Výškové zvýraznění je menší. Nové věže mají kontrastovat se zelenými nezastavěnými svahy Vysočan v pozadí.

Poštovská

Kbelská

Regulace

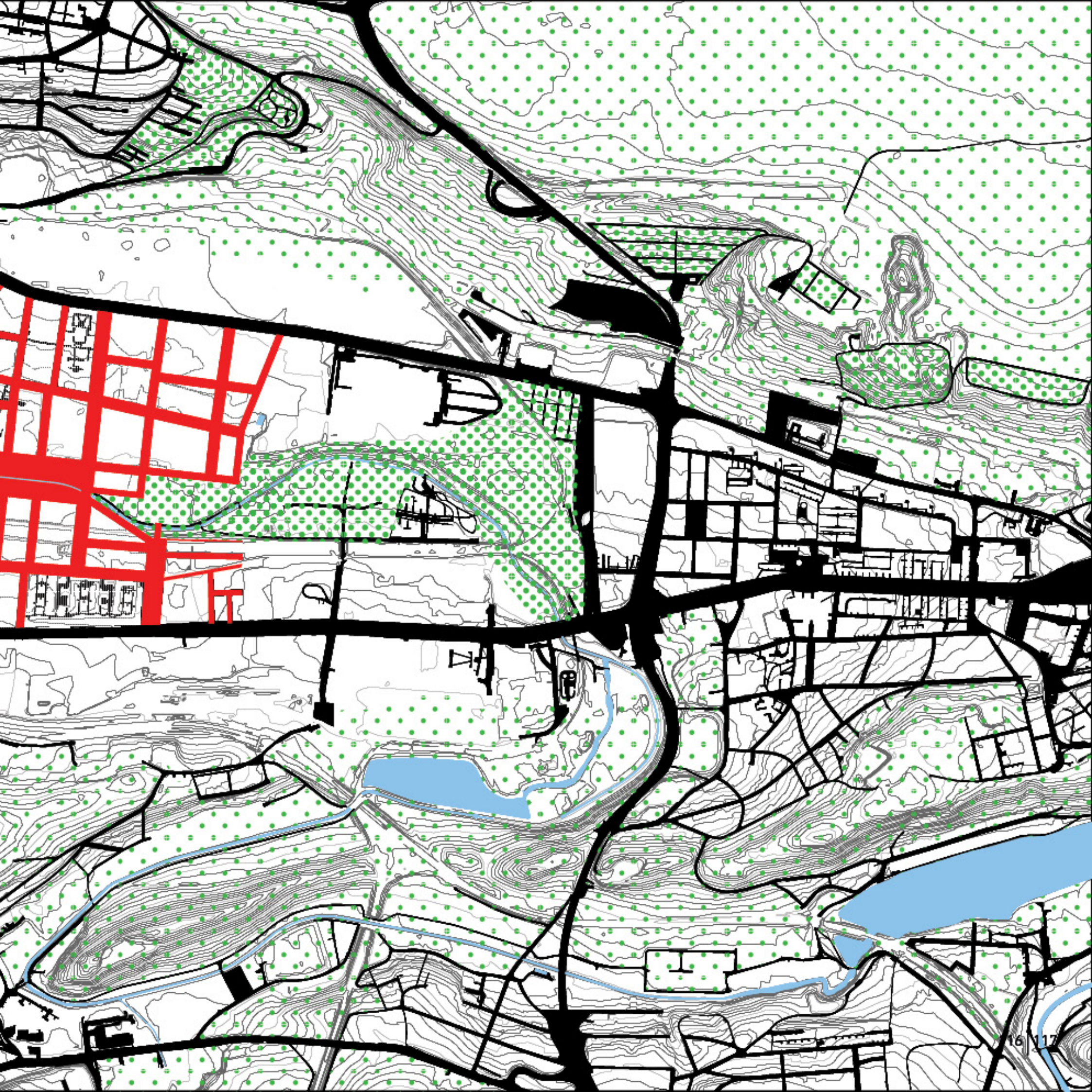
Město a jeho plán potřebují čas na to, aby se ideje do něj promítnuté uskutečnily - a také dokončily. právě Praha je typickým městem načatých a nedokončených konceptů, a to i ve vzdálenější historii. I zde je jedním z nejtěžších úkolů nalézt vyváženou proporcí mezi stabilitou a proměnlivostí plánu.

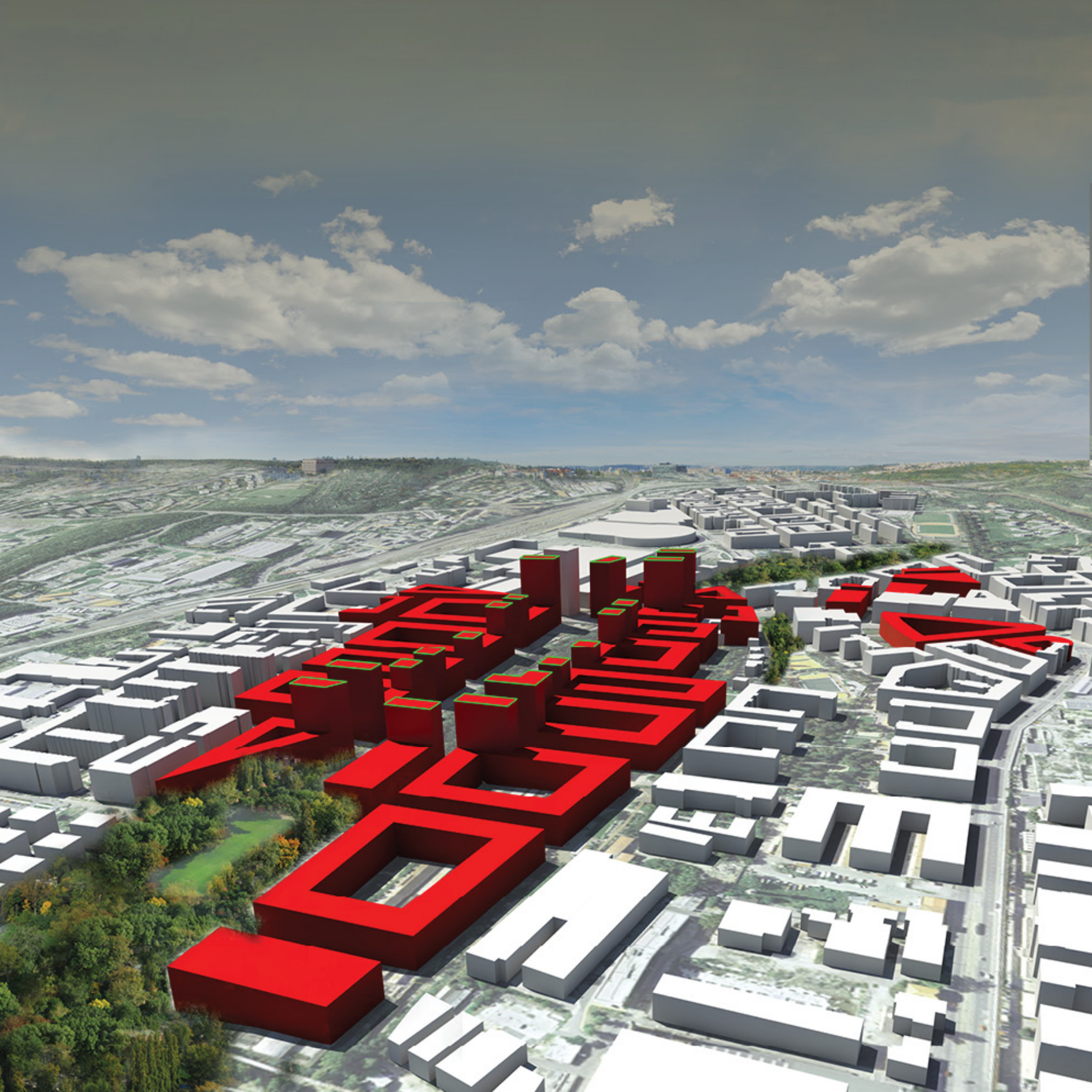
Jan Sedlák

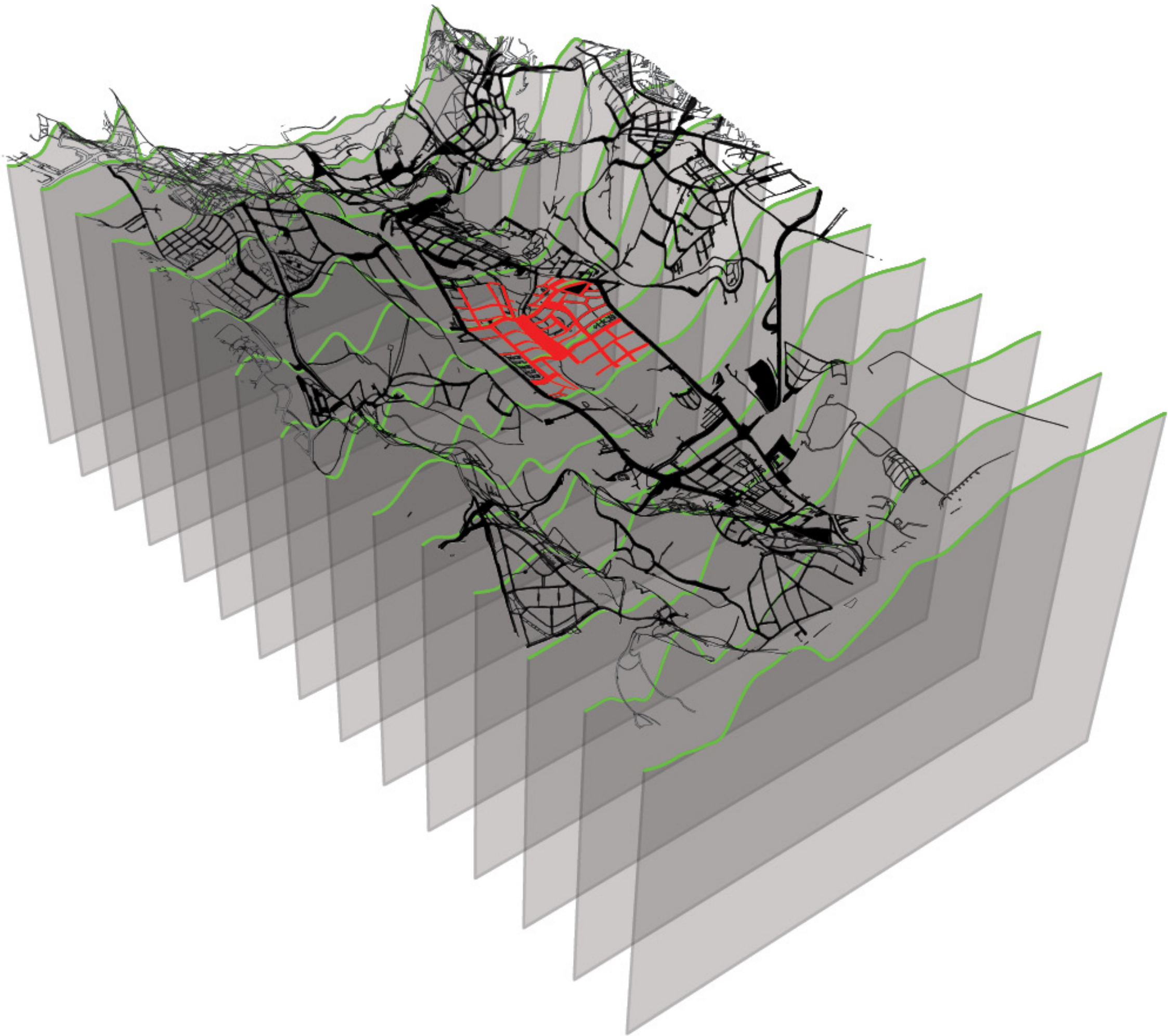
kolektiv autorů: město mezi domy, rozhovory s architekty, Praha, Gasset, 2009

Město v topografii krajiny 1:10.000

Regulace 1:5.000

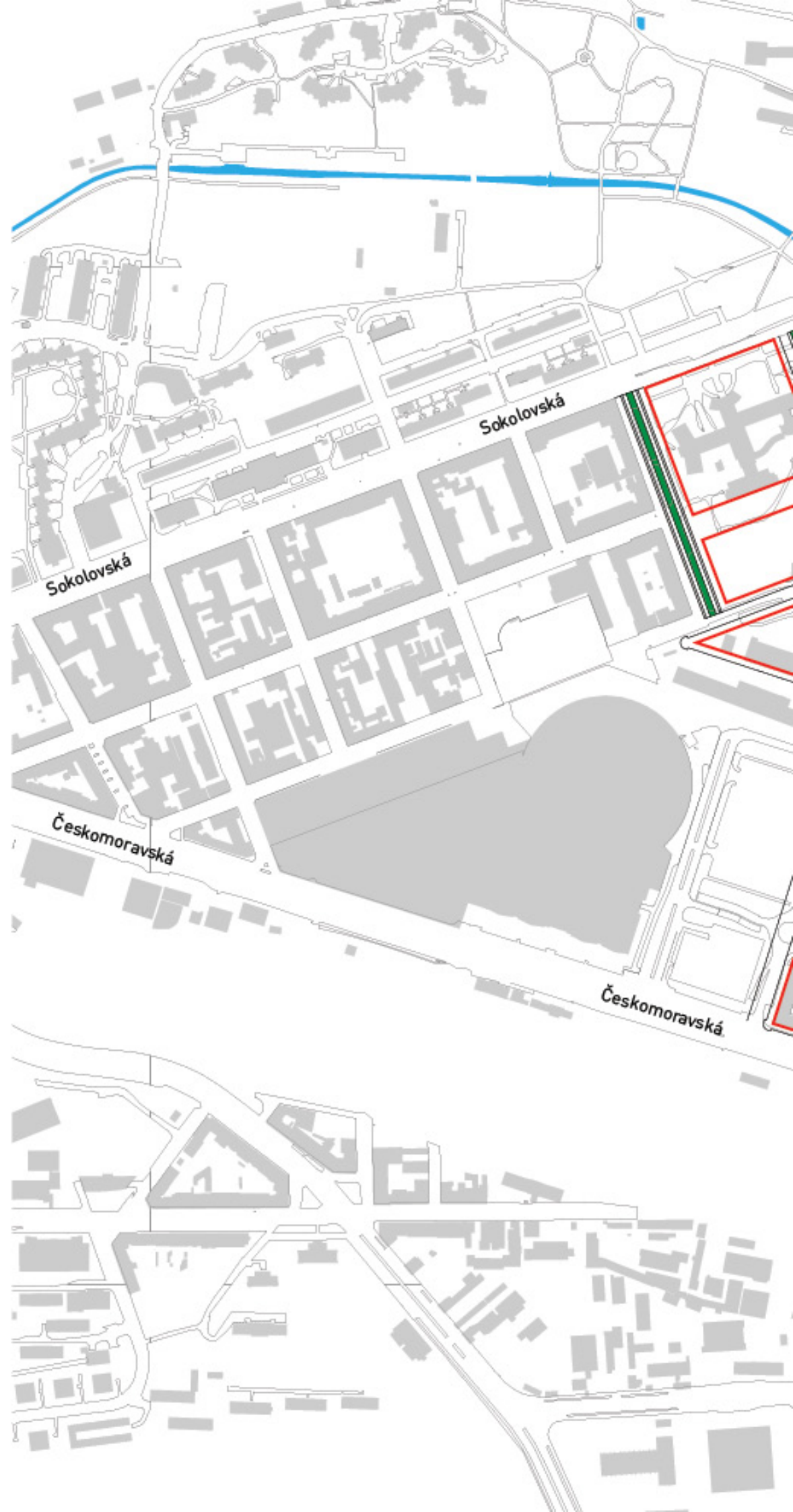
Náměstí má být na městě na správném místě. Struktura Vysočan je tvořena systémem rastrů podél hlavních městských tříd. Do tohoto systému je vložen rastr nový, který v co největší míře navazuje a doplňuje strukturu prostranství. Výrazná hierarchie prostranství v podobě běžných ulic, tříd a bulvárů se středovými proměnami umožňuje chápat náměstí jako prvek stojící na vrcholu prostranství.

Náměstí je pevně zakotveno mezi dvěma ulicemi (Freyova a Poštovská, ta má již dnes středovou alej), které jsou nově definovány do podoby bulvárů se středovými proměnami pro pěší a cyklisty. Nový rastr vychází ze směru ulice Poštovská a rozvíjí se po směru toku Rokytky k ulici Freyova.

Rokytky se tak stává nejen páteří celého údolí, ale zároveň i náměstí. Náměstí je již jedinečné tím, že jako jediným v Praze jím přímo protéká potok. Rokytky zároveň přináší dynamický prvek do celého prostoru náměstí. Před a za náměstím jsou na ni vázány parky a poloha náměstí mezi nimi umožňuje vzájemné obohacování.

Nově definují i dnešní náměstí Organizace spojených národů, na konci ulice Freyova dvěmi bloky, které uzavírají původní růžici. Jedná se o křížení městských tříd.

Základním prvkem městské struktury je městský blok. Základní regulace definuje uliční čáru, hranici veřejného a neveřejného. Regulace je doplněna o středové promenády a parky.

Sokolovská

Kolbenova

Kolbenova

39

Ocelářská

*Dančovo náměstí

Ocelářská

24

120

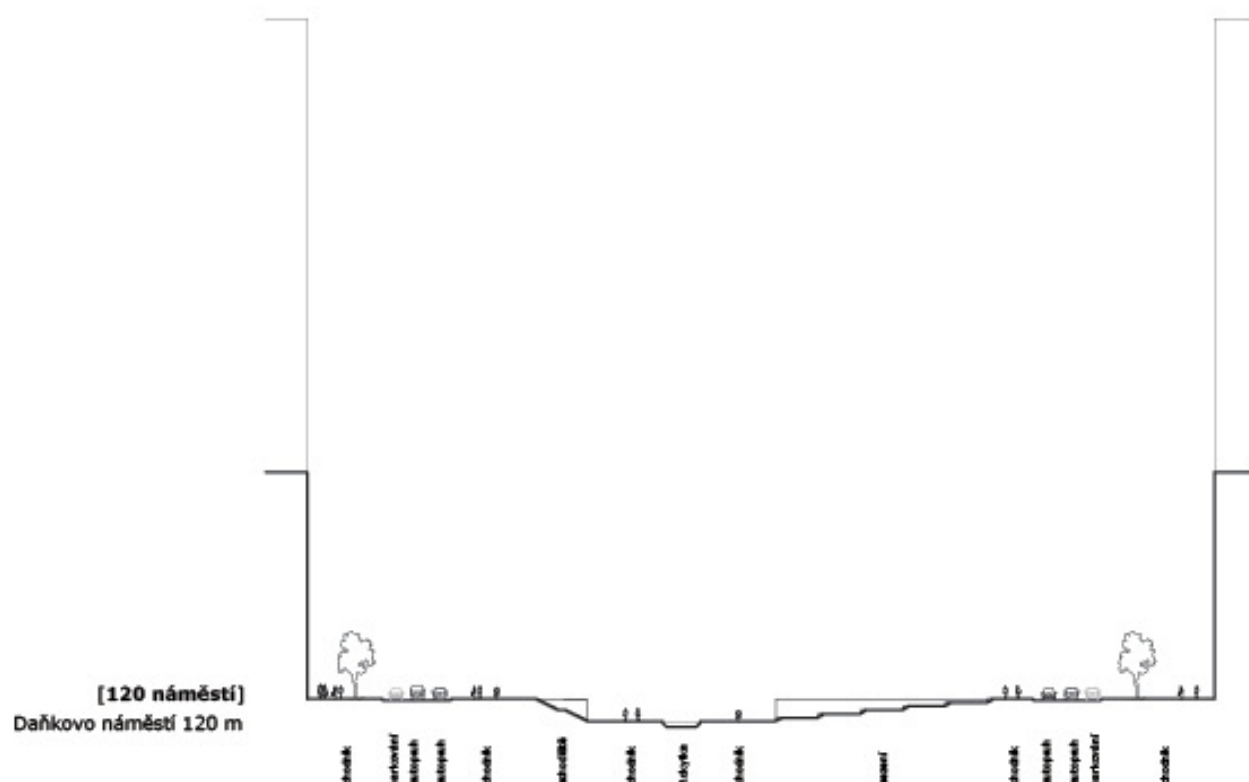
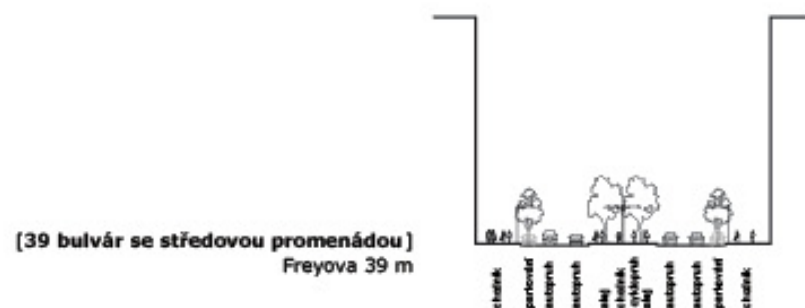
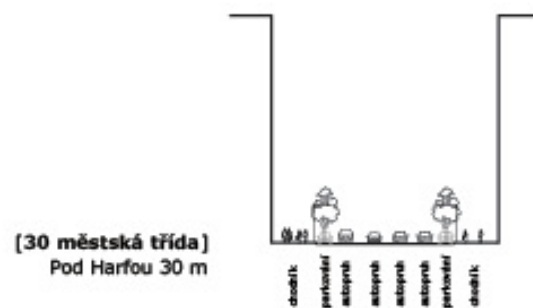
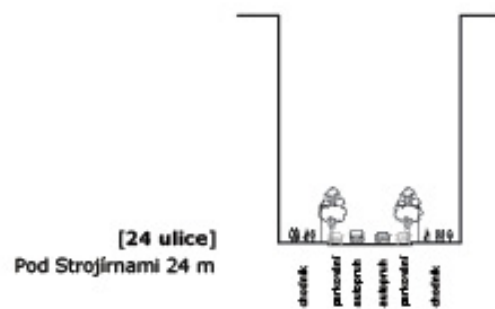
Pod Harfou

30

Českomoravská

Poděbradská

Poděbradská

Základním prostorem jsou 24 m široké ulice. Vzhledem k S-J orientaci umožňují dostatečnou světelnost i v parteru. Jedná se o dostatečný rozměr pro klasických 6 pruhů ve skladbě chodník-parkování-vozovka|.

V hierarchii prostranství jsou druhým prvkem 30 m třídy. Poskytují dostatek prostoru pro pěší a zároveň neztrácí vědomí protější fronty. Jedná se profil, který obsahuje kromě chodníků, parkovacích zálivů a pruhu vozovky, další pruh vozovky, případně tramvajový pruh.

Na pomyslném vrcholu lineárních prostorů stojí 39 m široké bulváry. Tato šířka umožňuje uvolnění středu pro středovou proměnadu pro pěší a cyklisty. Jedná se vůbec o první prostory tohoto druhu v Praze.

Centrálním městským prostorem se stává hlavní náměstí. Vzhledem k půdorysnému tvaru náměstí, lze rozdělit vnímání na dva pohledy, statický příčný a dynamický podélný. Dynamičnost je podpořena rovněž protékající Rokytkou.

Bilance

Vzorové výřezy

PZ
Index využití území
počet osob

procento zastavění
 $I = PZ * \text{počet NP}$
45 m²/osoba

1

Staroměstské nám.
Staré město **NP 5**

zastavěné 536.135
HPP 2.580.675

PZ 0,54
Index využití 2,68

Osob 57.545

4

Vítězné nám.
Dejvice **NP 5**

zastavěné 251.607
HPP 1.258.035

PZ 0,25
Index využití 1,26

Osob 27.006

2

Karlovo nám.
Nové město **NP 6**

zastavěné 355.769
HPP 2.134.614

PZ 0,36
Index využití 2,13

Osob 45.823

5

Sluneční nám.
Lužiny **NP 10**

zastavěné 141.473
HPP 1.414.730

PZ 0,14
Index využití 1,41

Osob 30.370

3

Mírové nám.
Vinohrady **NP 6**

zastavěné 413.585
HPP 2.481.510

PZ 0,41
Index využití 2,48

Osob 53.270

6

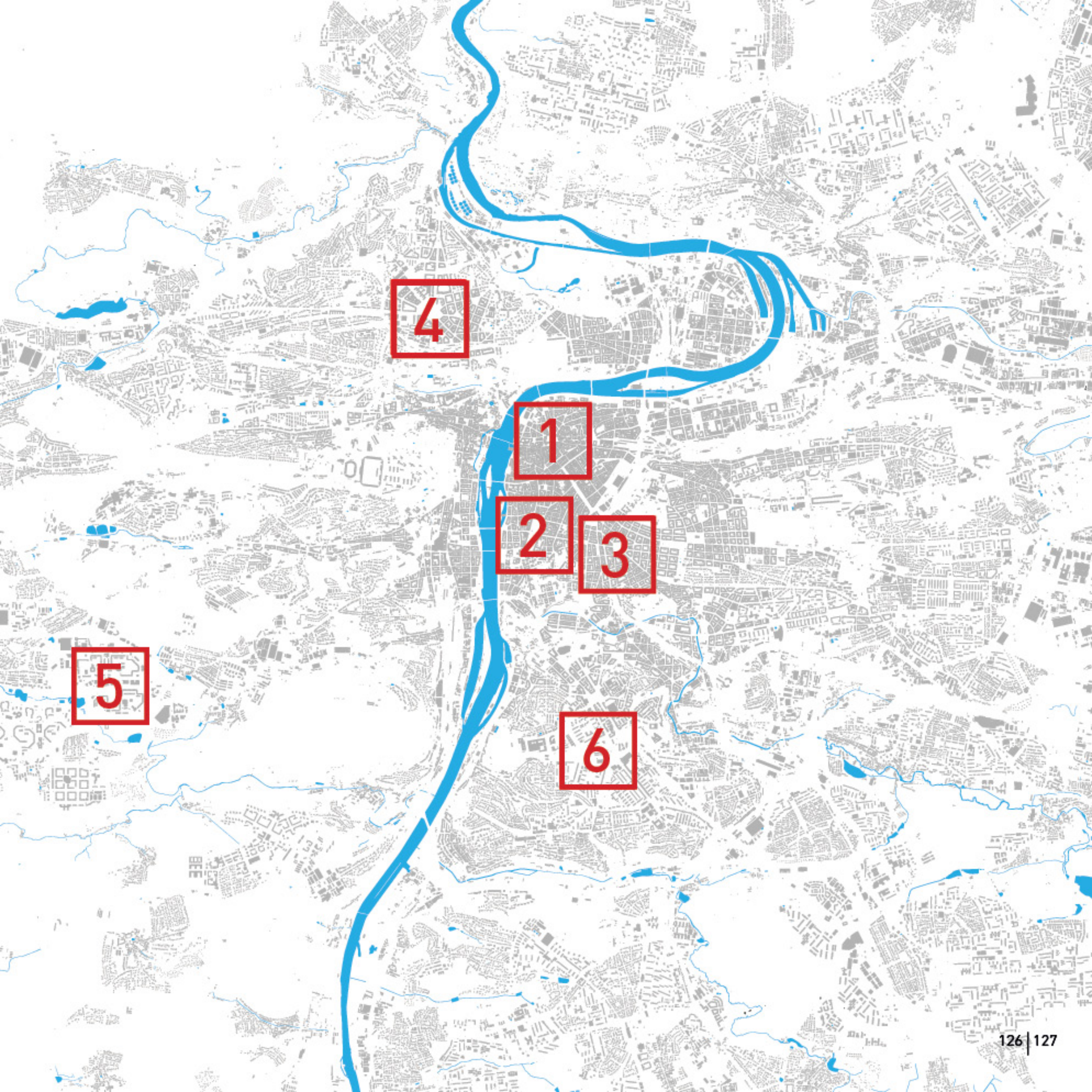

Pentagon
Pankrác **NP 8**

zastavěné 183.672
HPP 1.469.376

PZ 0,18
Index využití 1,47

Osob 31.543

4

1

2

3

5

6

Bilance

výřez 1.000.000

urb.bloky stav 320.000

urb.bloky návrh 218.000

celkem neveřejné 538.000 54%

veřejné 462.000 46%

vážený počet

m2

NP

HPP

zastavěné stav 128.000 6 768.000

zastavěné věže 14.000 15 210.000

+

100%

75%

50%

25%

zastavěné návrh 155.000 10

1.550.000

1.162.500

775.000

387.500

HPP celkem

2.528.000

2.140.500

1.753.000

1.365.500

Index využití

2.53

2.14

1.75

1.37

náklady [mld Kč] 35.000 Kč/m²

88,5

74,9

61,4

47,8

osob 45 m²/osoba

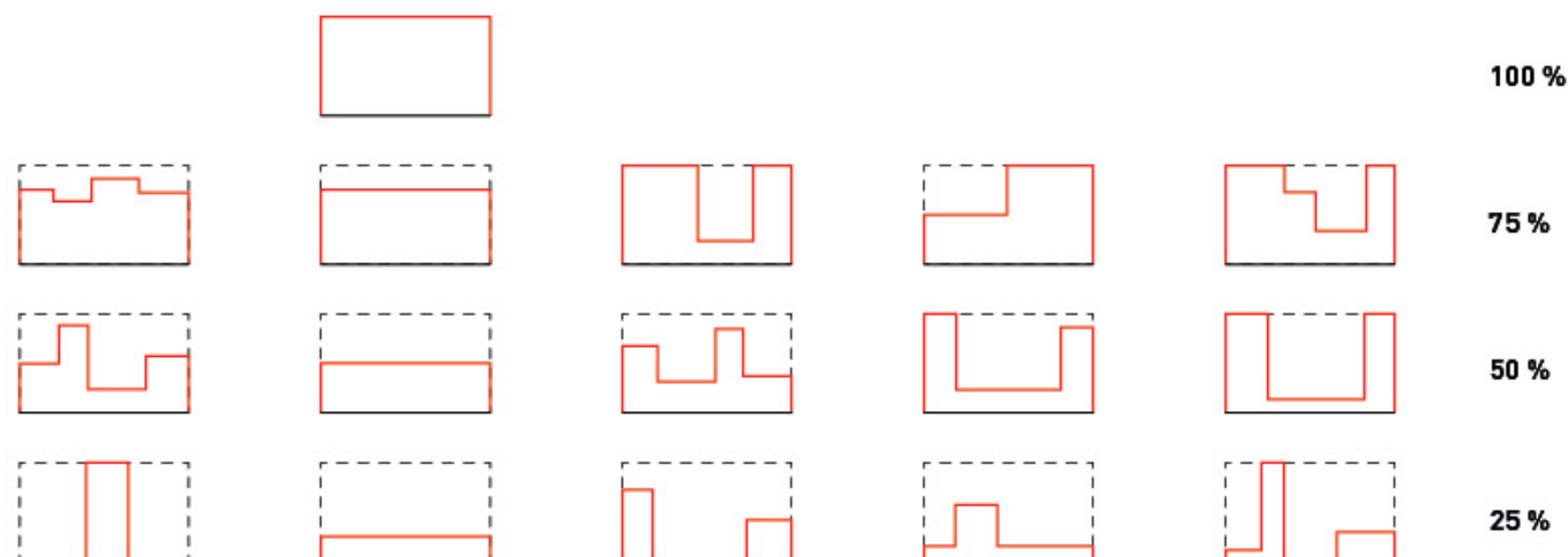
56.178

47.567

38.956

30.344

Variantní řešení pro procentuální naplňování výšky zástavby dané regulačními obálkami (možná řešení viz příklady níže)

Průhled ulicí Freyova k náměstí OSN

Detail

Typologie

Náměstí má být na správném místě ve struktuře města. Uvádím určitou základní typologii, jak plocha náměstí navazuje na okolní veřejná prostranství a v druhém rozdělení jak spolu souvisí park a náměstí.

V prvním případě jsem chtěl zdůraznit, zda-li prostor ulice na náměstí končí a odehrává se po krajích, nebo naopak ulice pokračuje přes náměstí v podobě vozovky. Obecně lze říct, že většina náměstí je lemována poměrně úzkými chodníky, na které navazuje okrajová vozovka. Úzké chodníky často neumožňují rozšířit aktivity z domů na náměstí (zahradky, výstavy, atd).

Druhá část se věnuje vztahu náměstí a parku. Zvláštním případem jsou parková náměstí. Specifickým náměstím může být takové, kterým protéká potok. Takovým příkladem je dnešní Elsnicovo náměstí v Libni, bohužel Rokytka je na větší části zatrubněna.

1) křižovatka

nám. I. P. Pavlova, Vítězné náměstí

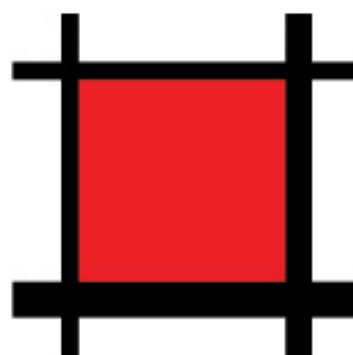
2) vozovka prochází

Karlovo nám., Karlínské nám.

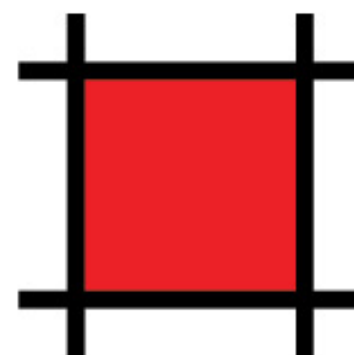
3) při různé hierarchii ulic

Tylovo nám., nám. Míru

4) okolo

Arbesovo nám.

5) při jedné straně

Křižovnické náměstí

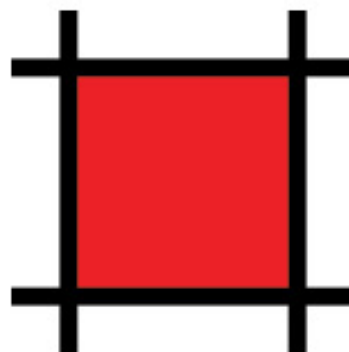

6) pouze pro pěší

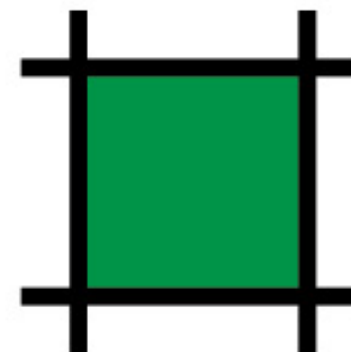
Trnkovo náměstí

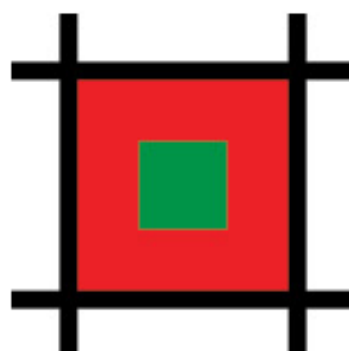
1) kamenné
nám. Republiky

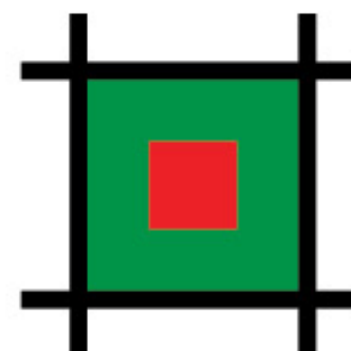
2) parkové
Karlovo nám., nám. Míru, nám.
Svatopluka Čecha

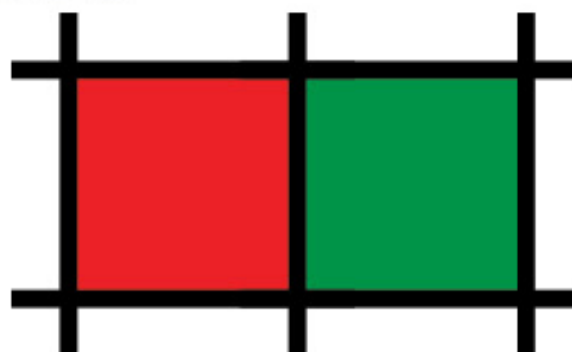
3) parkové úpravy uvnitř
nám. Jana Palacha

4) parkové úpravy okolo
nám. Kinských

5) přiléhající park
nám. 14. října

6) s potokem
(Elsnicovo nám.)

Náměstí pro 21. století

Přehled pražských náměstí ukazuje, že chápání náměstí prošlo od středověkých kamenných značným vývojem. Z původních shromažďovacích prostorů pro konání trhů se stal symbol, symbol městskosti.

V průběhu 19. století dochází ke změně, většina náměstí slouží jako prostor pro vznik tolik potřebných parků, příkladem je Karlovo náměstí s parkovou úpravou od Františka Josefa Thomayera (60. léta 19. století). Tento trend pokračoval přes parková náměstí zahradních měst, příkladem Roztylské náměstí na Spořilově (30. léta 20. století). Většinou se jednalo o rozlehlé travnaté plochy doplněné stromy v obrazcích pevně sevřených uliční čarou okolních bloků s předzahrádkami.

Dozvukem zelených náměstí jsou parky, resp. centrální prostory sídlišť. Ty již nejsou koncipovány jako náměstí, ale skutečně jako parky s organickým vzorcem volně navazující na strukturu sídlišť. Většina z nich se v současnosti stala pouhou „zelení“. Náměstí jako takové se ze slovníku vytratilo, ke znovuoživení dochází až s příchodem postmoderny.

koncept

Nové náměstí pro Prahu 21. století má být co možná nejuniverzálnějším příjemným prostorem. Vysočany jsou na kraji města, proto úprava náměstí není kamenná, ale zároveň se nejedná o park na periferii. Poloha mezi dvěma parky umožňuje plynule na ně navázat, ale zůstat městským prostorem.

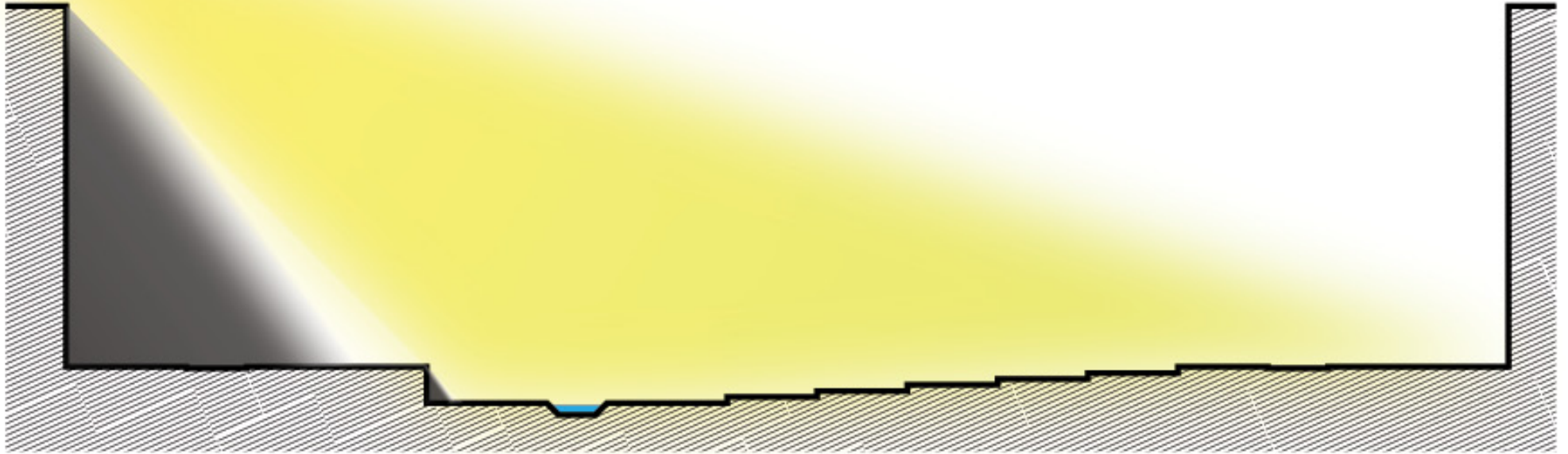
Základní koncept vychází z polohy a orientace náměstí. Náměstí je rozděleno na slunečnou a zastíněnou část. Obě mají svou kvalitu. Pozvolna ustupující terasy s travníky umožňují užít si sluneční světlo. Hrana teras je vždy tvořena zídkou, na kterou se lze posadit, lehnout nebo se na

ni jen postavit a rozhlédnout se. Rastr ulic přechází až na náměstí a tvoří pozvolné schodiště k Rokytce.

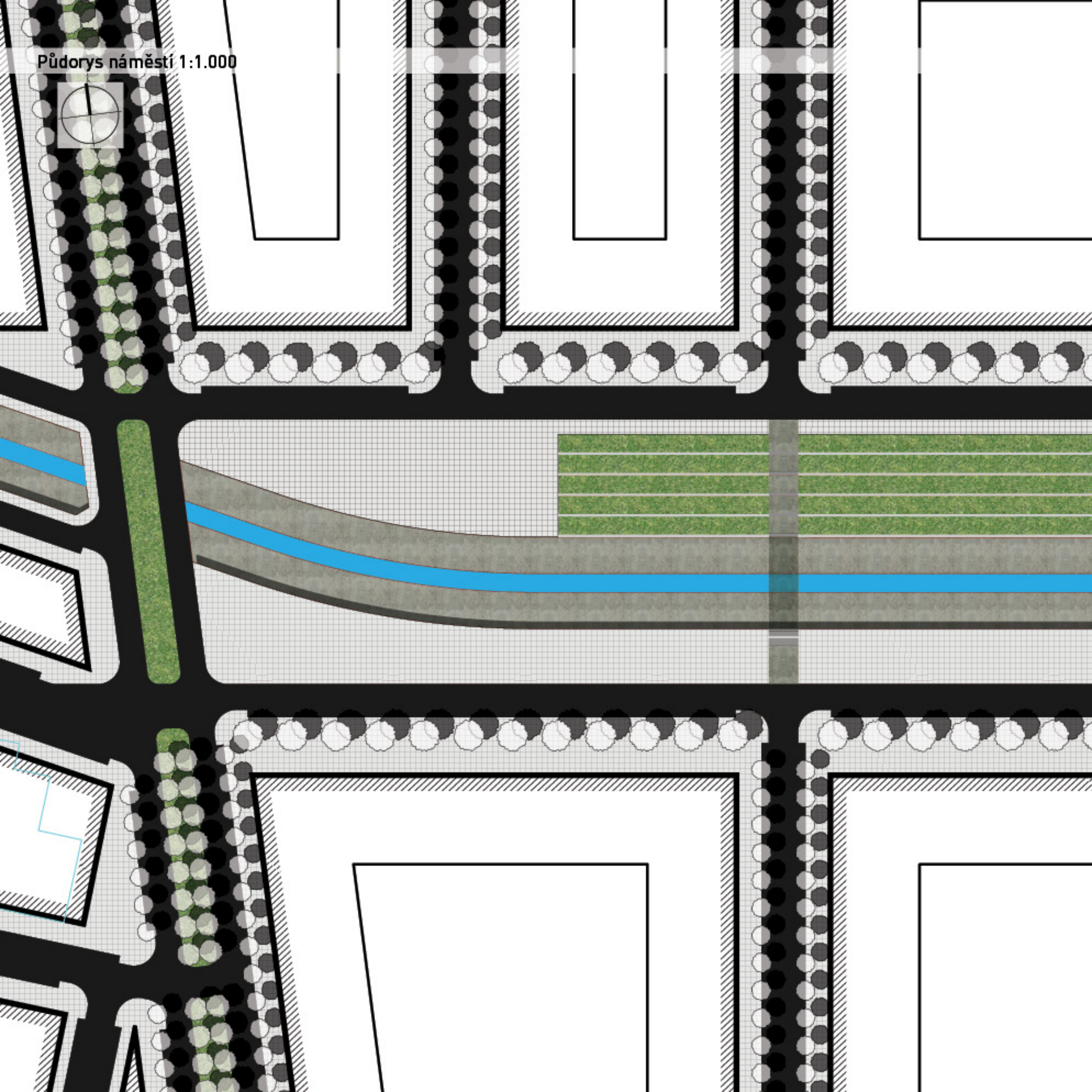
Oproti tomu stíněná část je kamenná. Nábřežní zeď zřetelně ukončuje rovnou plochu náměstí a pouze po několika schodištích lze sejít níže k Rokytce na náplavku. V místech schodišť lze přes ni rovněž přejít po lávkách.

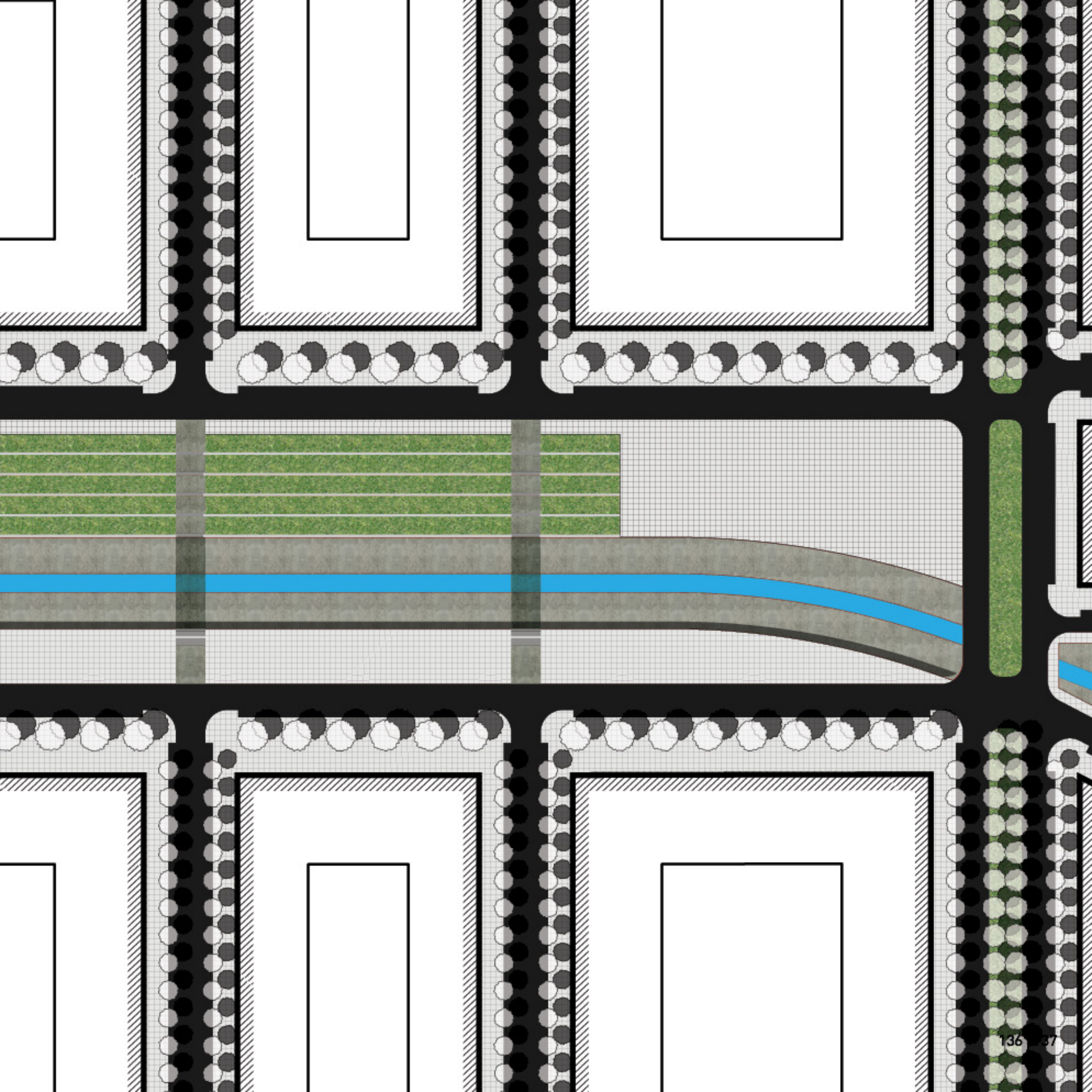
Pro co možná největší využití potenciálu náměstí, je parter lemován širokými chodníky. Ty umožňují expandovat v určité míře do prostoru náměstí zahrádkami, výstavami atd. Pro zpříjemnění a oddělení od zbylé plochy náměstí jsou v plochách těchto chodníků umístěny stromy s větší korunou.

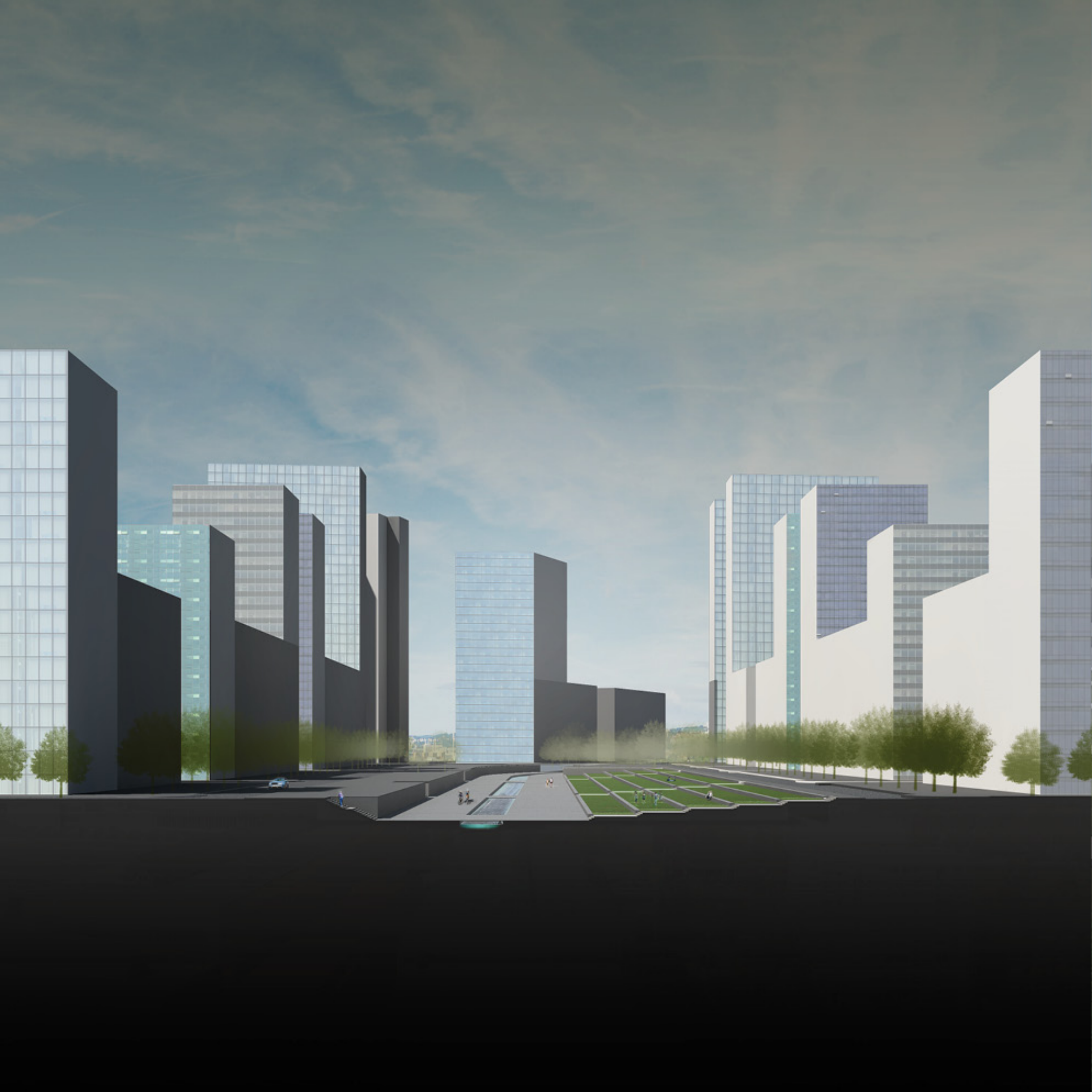
Náměstí by mělo být obslouženo navrhovaným metrem trasy D. Vstupy do metra by byly součástí parteru domů v dolní části náměstí, tak aby zároveň byla posílena její vyšší význam oproti zbytku náměstí.

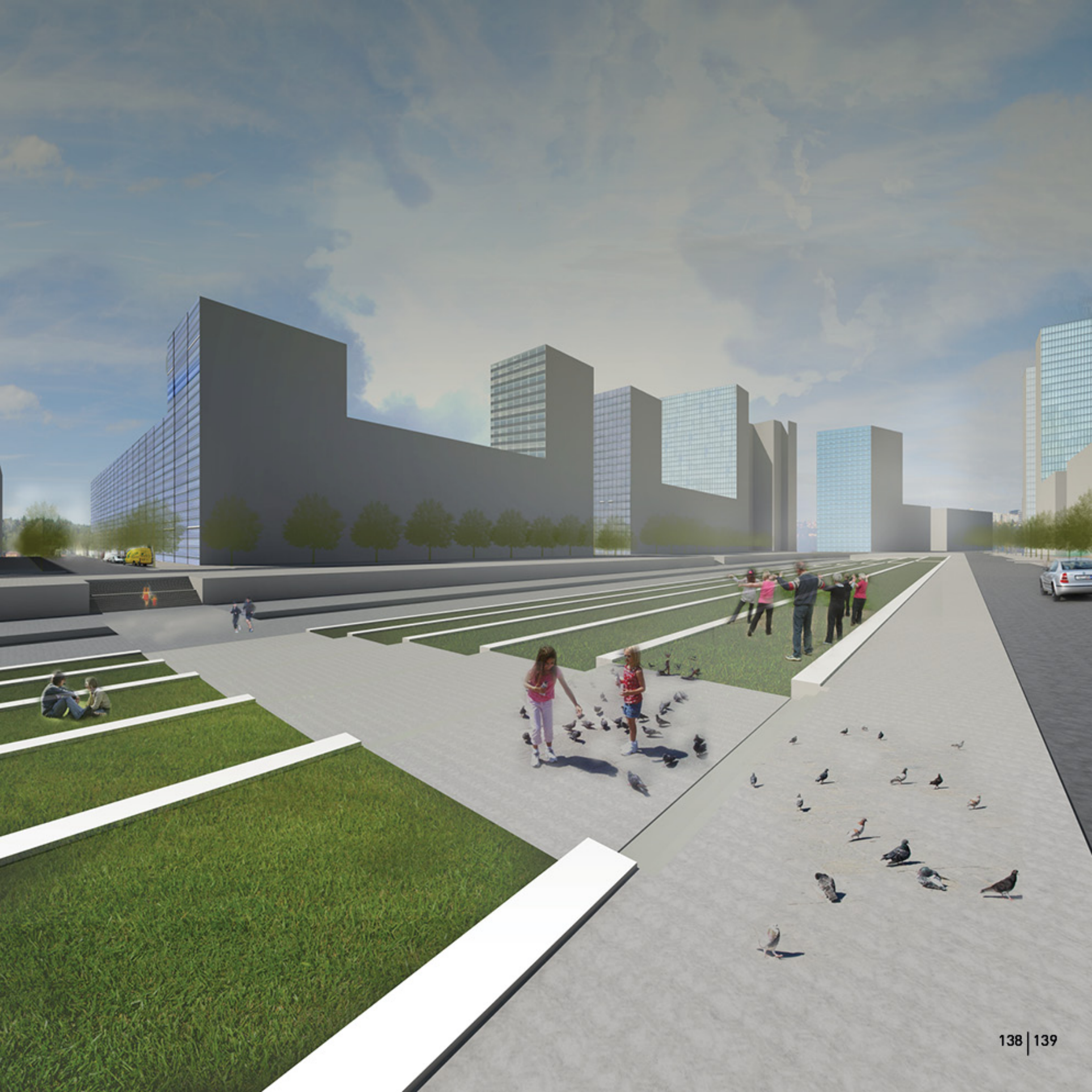

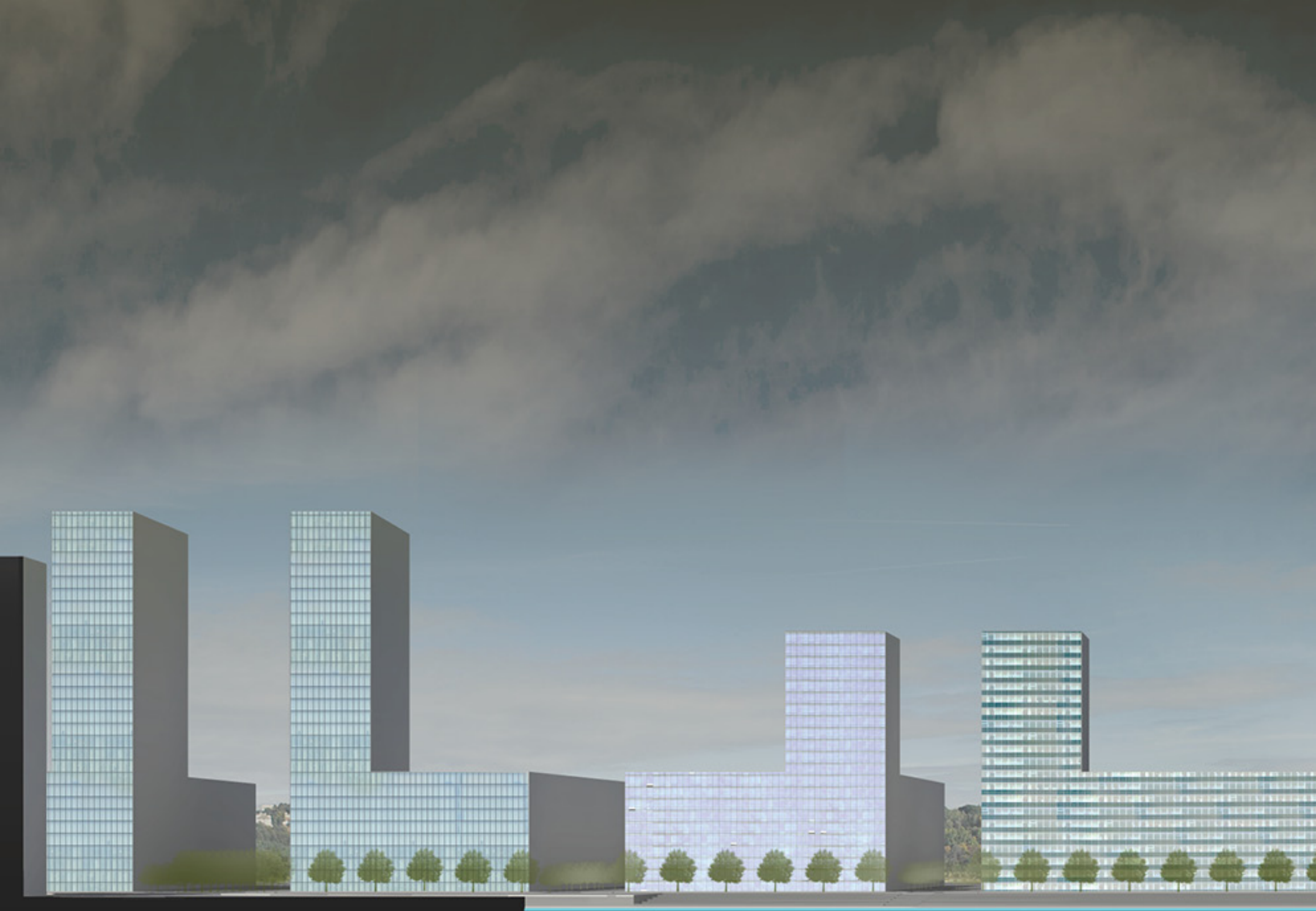
Půdorys náměstí 1:1.000

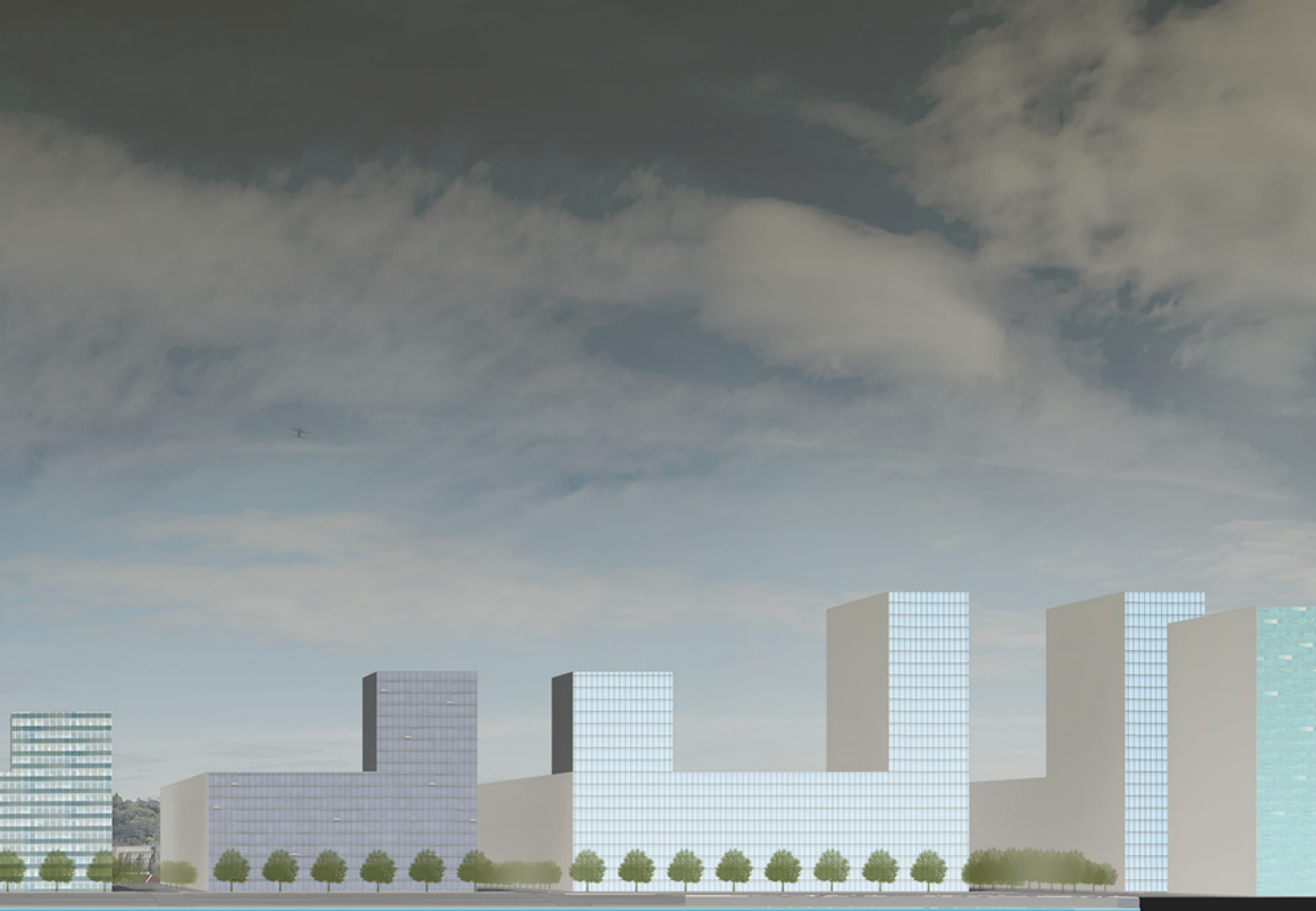

Detail detailu 1:10

Závěrem

Úvahám o podobě Prahy jsem se již dříve věnoval při tvorbě vize pro Prahu v ateliéru Romana Kouckého a Edity Lisecové. Za zásadní jsem považoval definovat hierarchii městských prostranství, zejména městských tříd a náměstí.

Podnětem pro vlastní téma pražských náměstí byla nejspíše přednáška arch. Martina Rajniše k projektu Nového Smíchova. "Chtěli jsme, aby Praha dostala nové náměstí, vždyť poslední slušný postavili před 60 lety, nakonec nám z toho zbyla aspoň slušná piazza"

Po zdokumentování vývoje pražských náměstí jsem popsal fenomén marketingových náměstí budovaných za účelem zisku, jejich podoba a prosazování by vystačilo na samostatnou kapitolu. Na tyto úvahy jsem navázal a rozvinul v diplomním projektu jako náměstí pro 21.století.

Mou snahou bylo vytvořit kvalitní prostředí pro život ve městě ale zároveň aby nové náměstí naplňovalo určitou vizi a stalo se tak nedílnou součástí nového obrazu Prahy.

Michal Leňo leden 2013

Zdroje a použitá literatura

kontaminace.cenia.cz
geoportal.gov.cz
cs.wikipedia.org/wiki/Náměstí
<http://uir.cz>
<http://www.freemaptools.com/how-far-can-i-travel.htm>
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Vysocany>

...mapové podklady
...mapové podklady
...jazykové podoby slova
...rejstříky veřejných prostranství ČR
...určování docházkových vzdáleností
...historie Vysočan

Tomáš Valena Město a topografie
Christian Norberg Schulz Genius Loci
Karolína Jirkalová, Jan Skřivánek a Petr Volf Město mezi domy
M.laštovka, V.Ledvinka a kol. Pražský uličník 1. a 2.díl
Kevin Lynch Obraz města
Roman Koucký Elementární urbanismus
Jan Jehlík Texty 2004-2010, architektura, urbanismus, krajina
Rem Koolhaas Třešticí New York
Jan Gehl Život mezi budovami

